

Τ.Ε.Ι. ΠΕΙΡΑΙΑ

ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

**ΘΕΜΑ: Ο ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΣ ΚΛΑΔΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΣΕ ΠΕΡΙΟΔΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ
ΚΡΙΣΗΣ**

Θανάσης Σιδέρης

ΕΠΟΠΤΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: *Ντάνος Αναστάσιος*

ΜΑΙΟΣ 2014

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Με την πραγματοποίηση της συγκεκριμένης πτυχιακής εργασίας με θέμα “Ο ασφαλιστικός κλάδος στην Ελλάδα σε περίοδο οικονομικής κρίσης” ολοκληρώνονται οι υποχρεώσεις μου απέναντι στις απαιτήσεις του τμήματος Διοίκησης Επιχειρήσεων της Σχολής Διοίκησης και Οικονομίας του Τεχνολογικού και Εκπαιδευτικού Ιδρύματος Πειραιά, όπως αυτές καταγράφονται στο πρόγραμμα σπουδών του τμήματος .

Σκοπός της εργασίας μου είναι να μελετήσει το πώς επιβιώνουν οι ασφάλειες (αυτοκινήτου-ζωής-πυρός-στέγασης κλπ) μέσα σε περίοδο οικονομικής ανασφάλειας της χώρας και αν οι απλοί πολίτες της ακόμα εμπιστεύονται και συνεχίζουν να κάνουν ασφάλειες χωρίς να έχουν τις απαραίτητες οικονομικές απολαβές. Το τελευταίο σκέλος γίνεται με την παρουσίαση και ανάλυση μιας δημοσκοπικής έρευνας που έχει γίνει με τη μορφή ερωτηματολογίου.

Συνάμα, θα ήθελα να τονίσω πώς αφιερώνω αρκετό μέρος στο πώς ξεκίνησαν οι ασφάλειες και απο πού, διότι είναι πολύ σημαντικό για την πορεία και εξέλιξή αυτών.

Η επιλογή του συγκεκριμένου θέματος έγινε γιατί θεωρώ την ασφάλιση από τους σημαντικότερους θεσμούς των ημερών μας, στήριγμα της οικονομίας μας που συνεχώς εξελίσσεται, αλλά παράλληλα και για την παρατήρηση του κατά πόσο υπάρχει ασφαλιστική συνείδηση μέσα σε μιά τόσο σοβαρή περίοδο για την χώρα.

Κλείνοντας τον πρόλογο, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον καθηγητή μου κ. Ντάνο Σταμάτιο για τις συμβουλές και την χρήσιμη βοήθεια που μου παρείχε καθ’ όλη τη διάρκεια διεξαγωγής της εργασίας .

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Στα πλαίσια της πτυχιακής μου εργασίας, ως φοιτητής του Τεχνολογικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος Πειραιά και του τμήματος Διοίκησης Επιχειρήσεων, εκπληρώνω τις υποχρεώσεις μου με την σύνταξή της με θέμα «Ο ασφαλιστικός κλάδος στην Ελλάδα σε περίοδο οικονομικής κρίσης».

Σαν όρος η λέξη ασφάλεια θα μπορούσαμε να πούμε ότι αφορά κυρίως την προστασία από τον κίνδυνο ή την απώλεια.

Σήμερα, η έννοια "ασφάλεια" έχει αποκτήσει μια πολύ πιο ουσιαστική σημασία από κάθε άλλη φορά. Δεν είναι κάτι το γενικό και αόριστο για τους πολλούς ούτε ένα προνόμιο για τους λίγους. Σήμερα όλοι ξέρουν και χρειάζονται τα οφέλη μιας ιδιωτικής κάλυψης και η "ασφάλεια" λέγεται με το σωστό της όνομα, ασφάλιση. Αυτό λοιπόν ήταν φυσικό γιατί η ζωή μας άρχισε να αποκτά μεγαλύτερο νόημα, να οργανώνεται μεθοδικά και να προστατεύεται αποτελεσματικά. Τώρα τίποτα δεν αφήνεται στην τύχη και πολύ περισσότερο η ίδια η ανθρώπινη ζωή. Έτσι ο θεσμός της Ιδιωτικής Ασφάλισης -που μεταφράζεται παγκόσμια **σε αυξημένη προστασία, αξιοπιστία και σωστή εξυπηρέτηση**, παίρνει όλο και μεγαλύτερη βαρύτητα στην Ελλάδα. Είναι μια κοινή συνείδηση ότι ξεκινώντας από την ίδια μας τη ζωή και προχωρώντας σε όλα όσα την περιβάλλουν -οικογένεια, εργασία, ιδιοκτησία, αποταμίευση- η Ιδιωτική Ασφάλιση είναι η ολοκληρωμένη λύση για οτιδήποτε αναπάντεχο. Γιατί είτε συμπληρώνει την κοινωνική ασφάλιση, είτε σε πολλές περιπτώσεις, είναι η μόνη επιλογή.

Παρόλα αυτά σε μια κατάσταση αυξανόμενης οικονομικής κρίσης που ζούμε όλοι, ο κλάδος των ασφαλειών βρέθηκε, δυστυχώς, μπροστά στη δική του εσωτερική κρίση. Είναι γεγονός πως η ασφαλιστική αγορά διανύει μία ιδιαίτερα κρίσιμη περίοδο η οποία σηματοδοτείται από σημαντικές αλλαγές

που θα καθορίσουν τη μελλοντική της πορεία. Βιώνουμε μια πρωτόγνωρη για τα δεδομένα της σύγχρονης Ελλάδας οικονομική κρίση και μία ύφεση.

Είναι το χειρότερο μήνυμα που θα μπορούσε να εκπέμψει στην αγορά και τους πολίτες, τώρα που τον έχουν περισσότερη ανάγκη από ποτέ, για να τους προσφέρει ασφάλεια και σταθερότητα.

Σκοπός αυτής της εργασίας είναι αφενός η διερεύνηση της λειτουργίας του κλάδου των ασφαλειών στην Ελλάδα μέσα σε περίοδο οικονομικής κρίσης δείχνοντας τις αυξομειώσεις τα τελευταία χρόνια και αφ'ετέρου το πώς αντιμετωπίζουν αυτή την κατάσταση πολίτες και ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1:Γενικά περί ασφάλισης, ιστορική αναδρομή της Ιδιωτικής ασφάλισης και η ασφαλιστική αγορά στην Ελλάδα	σελ.5
1.1:Ασφάλιση και ασφαλιστική σύμβαση	σελ.5
1.2:Είδη ασφαλειών.....	σελ.6-7
1.3:Είδη ασφαλιστηρίου.....	σελ.8
Εισαγωγή στο θεσμό Ιδιωτικής Ασφάλισης.....	σελ.9
1.4:Ιστορική αναδρομή της Ιδιωτικής ασφάλισης.....	σελ.9-10
1.5:Αναλυτική κατηγοριοποίηση ιδιωτικών ασφαλειών.....	σελ.10-15
1.6: Τα οφέλη της ιδιωτικής ασφάλισης για την κοινωνία...σελ.	16-17
1.7: Η ασφαλιστική αγορά στην Ελλάδα.....	σελ.18
1.8:Ηφυσιογνωμία της Ελληνικής ασφαλιστικής αγοράς.....	σελ.18-19
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: Η συμβολή του κλάδου της ιδιωτικής ασφάλισης στις σύγχρονες κοινωνίες.....	σελ.20
2.1:Οικονομική συμβολή.....	σελ.20
2.2:Κοινωνική συμβολή.....	σελ.20-21
2.3:Η ελληνική ασφαλιστική αγορά στον ανήφορο της κρίσης	σελ.22-23
2.4:Η οικονομία της Ευρωζώνης.....	σελ.23
2.5:Επιβράδυνση της δυναμικής της οικονομίας των ΗΠΑ.....	σελ.23
2.6:Η οικονομία της Ευρωζώνης αναμένεται να βρεθεί σε διπλή ύφεση.....	σελ.23-24
2.7:Η έμφαση στον πελάτη κατά την περίοδο της κρίσης..σελ.	24-26
2.8: Παραγωγή ασφαλιστρων Ιανουαρίου-Αυγούστου 2012(έρευνα Ε.Α.Ε.Ε.).....	σελ.27-40
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: Η ελληνική ασφαλιστική αγορά.....	σελ.41
3.1.1:Τα προβλήματα της ελληνικής ασφαλιστικής αγοράς	σελ.41-45
3.1.2: Προτάσεις για τη Διάσωση του Ασφαλιστικού Συστήματος.σελ.	45
3.1.3: Προτάσεις κυβέρνησης.....	σελ.46
3.1.4: Προτάσεις της αντιπολίτευσης.....	σελ.47
3.1.5: Προτεινόμενες παρεμβάσεις από την τράπεζα Ελλάδος ...σελ.	47-48
3.1.6: Αύξηση των πόρων και των εσόδων.....	σελ.48-49
3.1.7: Περαιτέρω προτείνονται και τα εξής.....	σελ.49-50
3.1.8: Αντιμετώπιση των ελλειμμάτων.....	σελ.50-51
3.1.9: Γενικές Προτάσεις.....	σελ.51-53
3.2: Η κρίση ανεβάζει τους τζίρους του ίντερνετ.....	σελ.54-55
3.3 :Οι προοπτικές της ιδιωτικής ασφάλισης στην Ελλάδα κατα την περίοδο της οικονομικής κρίσης.....	σελ.55-56
3.4:ΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.....	σελ.57
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	σελ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: ΓΕΝΙΚΑ ΠΕΡΙ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Από τη στιγμή που έρχεται στη ζωή ο άνθρωπος και κατά τη διαδρομή του βίου του, παρατηρείται και η φυσιολογική επιθυμία της ικανοποίησης των βραχυπρόθεσμων ή μακροπρόθεσμων αναγκών επιβίωσης . Ωστόσο αφήνεται εκτεθειμένος σ' ένα κόσμο από κάθε φαινόμενο, που μπορεί να προκαλέσει ζημιά οικονομική ή ψυχική, αν επιθυμητή αλλαγή κατάστασης, σπάνια επιθυμητή, όπως είναι ο οικονομικός όρος του κινδύνου. Οι όποιοι κίνδυνοι είναι θεμελιώδους σημασίας και καθορίζουν την προσωπική, οικογενειακή, οικονομική και συναισθηματική του ύπαρξη και ζωή του γενικότερα, επιβάλλοντάς του έτσι τη δημιουργία και ανάπτυξη των ασφαλίσεων που θα αναλυθούν παρακάτω.

1.1 ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ

Η έννοια της Ασφάλισης μπορεί να δοθεί με τους παρακάτω όρους : πρόβλεψη – οικογενειακή γαλήνη – κοινωνική ευημερία – αποκατάσταση συμφοράς – κάλυψη ενδεχόμενης ανάγκης. (Ρομπόλης : 1988, σ.63)

Η αναζήτηση της ασφάλισης είναι κατ' εξοχήν αναγκαίο φυσικό-κοινωνικό φαινόμενο και χαρακτηρίζει κάθε υγιώς σκεπτόμενο κοινωνικό άνθρωπο. Στις αναπτυγμένες χώρες χαρακτηρίζεται σαν κοινωνικό λειτούργημα που αξιοποιεί την κοινωνική ευημερία και γαλήνη. Επίσης θα μπορούσε να υποστηριχθεί σαν ο μόνος ενδεδειγμένος τρόπος για αντιμετώπιση των κάθε φύσης και από ανώτερη βία τυχαίων οικονομικά επιζήμιων γεγονότων, που πλήττουν τους στόχους του ανθρώπου στην καθημερινή ζωή.

Ασφάλιση λοιπόν, κατά την νομική έννοια, είναι η ένωση προσώπων που είναι εκτεθειμένα σε ομοειδείς κατά κανόνα κινδύνους και έχουν αυτοτελείς αμοιβαίες νομικές αξιώσεις για ασφαλιστική παροχή (Μιλτιάδης: 2003, σ.1)

Συνδυακό στοιχείο μεταξύ κοινωνικής και ιδιωτικής ασφάλισης, είναι ο ασφαλιστικός φορέας με τον οποίο τα πρόσωπα που απαρτίζουν την ένωση δημιουργούν ένα πλήθος ασφαλιστικών σχέσεων. Αυτές οι ασφαλιστικές σχέσεις είναι η σπονδυλική στήλη της ασφάλισης και μπορούν να βασίζονται είτε στη σύμβαση, οπότε μιλάμε για ιδιωτική ασφάλιση, είτε στο νόμο, οπότε μιλάμε για κοινωνική ασφάλιση. Έχοντας όμως σαν αντικείμενο στη συγκεκριμένη εργασία την ιδιωτική ασφάλιση, θα αναλύσουμε περαιτέρω την έννοια της ασφαλιστικής σύμβασης.

— Σύμφωνα λοιπόν με τον ορισμό, Άρθρο 1 παρ. 1 του

ν .2496/1997 « Με την ασφαλιστική σύμβαση η ασφαλιστική επιχείρηση (ασφαλιστής) αναλαμβάνει την υποχρέωση να καταβάλει, έναντι ασφαλιστρού, στον συμβαλλόμενό της (λήπτη της ασφάλισης) ή σε τρίτον , παροχή (ασφάλισμα) σε χρήματα ή, εφόσον υπάρχει ειδική συμφωνία, άλλη παροχή σε είδος, όταν επέλθει το περιστατικό από το οποίο συμφωνήθηκε να

εξαρτάται η υποχρέωσή του (ασφαλιστική περίπτωση)».

Η ασφαλιστική σύμβαση είναι η σύμβαση εκείνη, κατά την οποία ο ασφαλιστής παρέχει προστασία (ανάληψη του κινδύνου) έναντι ασφαλιστρού. (Μιλτιάδης: 2003, σ.9)

1.2 ΕΙΔΗ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Όλοι μας απευχόμαστε αλλά κανείς δεν μπορεί να αποκλεισθεί από την μανία της φύσης και ζωής και να αποφύγει τις οικονομικές συμφορές , που επιφυλάσσει στον καθένα η τύχη.

Τα συμβόλαια των ασφαλίσεων είναι τα ευρύτερα σε νόημα και όρους από τα υπάρχοντα στην αγορά, γιατί καλύπτουν άπειρο αριθμό γεγονότων –κινδύνων δηλαδή περιουσιακών-προσωπικών, έναντι τρίτων, ζημιών ή ενοχικών υποχρεώσεων

Το ορισμένο ασφαλιζόμενο γεγονός πρέπει να είναι αβέβαιης προέλευσης και χρόνου, το καλούμε νο ζημιόγνοο γεγονός πρέπει δε από την αρχή να προκαλέσει υλική ή οικονομική ζημιά στο ασφαλιστικό συμφέρον, να μην

ευθύνεται προσωπικά ο ασφαλιζόμενος, εξαιτίας δόλου για την ζημιά και επιβάλλεται και να ενεργήσει με κάθε δυνατό μέσο, για την αποφυγή ή μείωση της ζημιάς.

Το αντικείμενο της ασφάλισης δεν είναι το πράγμα (αγαθό ή πρόσωπο ή δικαίωμα) αυτό καθ' αυτό αλλά το πραγματικό νόμιμο ή οικονομικό συμφέρον, σχέση η οποία ποικίλλει, που έχει για την ευθύνη ή διατήρηση του κτήτορα και πράγματος. Με βάση αυτά, διακρίνουμε **τρεις κατηγορίες ασφαλιστηρίων συμβάσεων:**

I . Ανάλογα με τη φύση ή το γεγονός που δικαιολογεί την αποζημίωση

Διακρίνουμε τους κλάδους ασφαλίσεων με τις συγγενείς προς αυτούς καλύψεις σε :

α. Ασφάλιση πυρός

β. Ασφάλιση θαλασσίων κινδύνων και αεροσκαφών (μεταφορών)

γ . Ασφάλιση ζωής

δ. Ασφάλιση ατυχήματος και ασθενείας

ε . Ασφάλιση αυτοκινήτων

στ . Ασφάλιση αστικής ευθύνης

ζ . Ασφάλιση λοιπών κλάδων(ζώων κλπ)

η. Αγροτικές ασφαλίσσεις

II . Ανάλογα με την φύση του συμφέροντος το οποίο θίγεται (ζημιώνεται)

Ξεχωρίζουμε τα ποιο πάνω τρία είδη ασφαλίσεων :

α. Ασφάλιση προσώπων, το γεγονός συμβαίνει στο ίδιο το ασφαλιζόμενο πρόσωπο, ή τρίτα πρόσωπα που έχουν συγγενή ή έννομο σχέση με αυτό

π. χ. Κλάδος: ζωής, προσωπικών ατυχημάτων, ασθενείας κ.λπ.

β. Περιουσιακών στοιχείων, δηλαδή το ζημιόγνοο γεγονός θίγει τα ασφαλισθέντα περιουσιακά στοιχεία και καλύπτει το μεγαλύτερο μέρος των ασφαλιστικών συμβάσεων, κινητών, υλικών και άυλων π. χ. πυρός , θαλάσσιων και χερσαίων κινδύνων, κλοπής αντικειμένων ή χρημάτων, πίστης,

κατοικίδιων ζώων, κτηνασφάλισης, αδειών ευρεσιτεχνίας, μη εκπλήρωσης υποχρέωσης, δανείων κ.ά.

γ . Ασφάλιση ενοχικής υποχρέωσης ή ευθύνης του ασφαλιζόμενου έναντι τρίτων, όπως :

1. Αυτοκινήτων, ακινήτων, φωτεινών επιγραφών, επαγγελματικής ή επιστημονικής φύσης υπηρεσιών π. χ. ιατρών , αρχιτεκτόνων, εργοδηγών, κομμωτηρίων, νοσοκομείων, αντιπροσώπων κ.λπ.

2. Ασφάλιση ευθύνης εργοδοτών, έναντι πάσης φύσης υποχρεώσεων ή μεμονωμένων κινδύνων έναντι των εργαζομένων για λογαριασμό του ή έναντι τρίτων π. χ.θάνατος, ατύχημα, με ίωση περιουσιακής αξίας ή ευθύνης έναντι τρίτων .

Ένα ασφαλιστήριο συμβόλαιο μπορεί να συνδυάζει ή περιέχει πολλές και διάφορες καλύψεις της αυτής κατηγορίας για ποικίλους λόγους , όπως πλήρους προστασίας ασφαλιζόμενου, μείωσης εξόδων, ευκολότερης χρήσης και κατανόησης υπό του κοινού, π.χ. το ασφαλιστήριο Πυρός μπορεί να περιλαμβάνει τα πιο κάτω είδη καλύψεων : Φωτιά, κεραυνό, έκρηξη, πίπτοντα αντικείμενα ή αεροσκάφη, επιχειρηματική δραστηριότητα, απώλεια εισοδήματος, κλοπή αντικειμένων ή χρημάτων, κοινωνικών αναταραχών, καπνού, βανδαλισμών, καταιγίδων, πίστεως, μηχανικών βλαβών, αστικής ευθύνης, χρεογράφων, υποχρεώσεων εναντίων τρίτων κ .ά.

III. Ανάλογα με την φύση (είδος) της ασφάλισης:

Στην κατηγορία αυτή ξεχωρίζουμε τους τύπους ασφαλιστηρίων συμβολαίων , που αναφέρουν απλώς την υποχρέωση της ασφαλιστικής εταιρίας να πληρώσει το ορισθέν ποσό χρημάτων, αν συμβεί το καθορισμένο γεγονός, όπως :

1. Η ομάδα ασφαλιστηρίων συμβολαίων, σύμφωνα με την οποία δεν επέρχεται ζημιά υλική ή οικονομική του ασφαλιζόμενου, όταν επέρχεται το ζημιογόνο γεγονός π. χ. η ασφάλιση ζωής , των προσωπικών ατυχημάτων και ασθένειας, μπορεί να είναι και ευτυχές γεγονός (εισόδημα ζωής, προικοδότηση) .

2. Συμβόλαιο αποζημίωσης. Στην ομάδα αυτή το ασφαλιστέο ποσό αποζημίωσης εξαρτάται από την χρηματική ζημιά, που θα υποστεί ο ασφαλιζόμενος, περιλαμβάνει δε όλα τα συμβόλαια ασφαλίσεων εκτός των της ζωής, προσωπικών ατυχημάτων, ασθένειας. (Ρομπόλης:1988, σ.64)

Το ασφαλιστήριο συμβόλαιο είναι μια αμφοτεροβαρής σύμβαση (υποχρέωση) συμβαλλομένων, του ενός να πληρώνει το συμφωνηθέν ασφάλιστρο και του άλλου να αποζημιώσει, στο συμβόλαιο, το ορισμέ νο ποσό, μόνο και μόνο αν αποδειχθεί σύμφωνα με τους όρους αυτού ότι υπάρχει πραγματική υλική ή οικονομική ζημιά, οπότε ο ασφαλιστής υποχρεούται σε αποζημίωση μόνο επί της αξίας αποκατάστασης των υλικών ζημιών, ηθική αποκατάσταση ή ψυχική οδύνη, σε σχέση με το ποσό (κεφάλαιο) που έχει ασφαλιστεί.

(Ρομπόλης: 1988,σ.66)

Απαιτείται προγραμματισμένη πολιτική και μέσω των προγραμμάτων (κλάδων) των ασφαλιστικών επιχειρήσεων να εξασφαλίσουν τους στόχους της επικεφαλίδας, οι οποίοι είναι η βάση για την διασφάλιση των στοιχειωδών αναγκών ή μέσων διαβίωσης που καταστέλλουν την ατομική και κοινωνική ένδεια.

1.3 ΕΙΔΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΡΙΟΥ

Ο συνήθης χαρακτήρας της ασφαλιστικής σύμβασης είναι ονομαστικό συμβόλαιο, αναφέρει το όνομα του αντισυμβαλλόμενου και, σε μερικές περιπτώσεις, του ασφαλισμένου. Εφ' όσον δεν υπάρχει έγγραφο δεν επιτρέπεται μαρτυρική απόδειξη για την κάλυψή του. Όταν ανακύπτει θέμα ερμηνείας στη σύμβαση ασφάλισης, αναζητείται η αληθινή βούληση των μερών, όπως απαιτεί η καλή πίστη και τα συναλλακτικά ήθη.

Α. Το ασφαλιστήριο είναι οφειλόμενο αποδεικτικό έγγραφο, επίσης και χρεωστικό, κατά την έννοια του άρθρου 424 Α.Κ. Μπορεί δηλαδή ο ασφαλιστής να ζητήσει το συμβόλαιο κατά την πληρωμή του ασφαλίματος, σύμφωνα με το άρθρο αυτό. Σε περίπτωση συγκρούσεως λόγω ασάφειας ή αμφίβολης έννοιας, ερμηνεύονται όπως αναφέρθηκε, εναντίον του ασφαλιστή, που είναι συντάκτης (ως υπεύθυνος για την επεξεργασία) του ασφαλιστηρίου συμβολαίου.

Β. Μετά από συμφωνία των μερών και την αναγραφή της σχετικής ρήτρας το ασφαλιστήριο γίνεται νομιμοποιητικό έγγραφο, οπότε ο ασφαλιστής πληρώνει το ασφάλισμα στον κομιστή. Αυτό έχει μεγάλη σημασία στις ασφάλειες ζωής, όπου νομιμοποιείται η απαλλαγή των κληρονόμων του ασφαλισμένου.

Γ. Η έκδοση του ασφαλιστηρίου μπορεί να μετατραπεί σε διαταγή, δηλαδή μεταβιβάζεται όπως και στο αξιόγραφο με οπισθογράφηση ή απαίτηση κατά του ασφαλιστή. Αλλάζει δηλαδή, από γνήσιο αξιόγραφο, σε διαταγή, τεχνικά οπισθογραφημένο. Αυτό παρατηρείται σε μεγάλη έκταση στις ασφάλειες μεταφορών .

Δ. Κατά το νόμο (άρθρο 68 νόμος δικαίου 1923) δεν επιτρέπεται η έκδοση του ασφαλιστηρίου στον κομιστή, γιατί τότε θα ήταν πραγματικό αξιόγραφο στον κομιστή (συναλλαγματική ή επιταγή), θα μεταβιβαζόταν με συμφωνία και παράδοση. Σήμερα αυτό έχει μάλλον θεωρητική σημασία παρά πρακτική, γιατί γίνεται η έκδοση του ασφαλιστηρίου σε διαταγή και οπισθογράφηση σε λευκό. (Ρομπόλης: 1988, σ.68-69)

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΟΝ ΘΕΣΜΟ ΤΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Ποιός επιχειρηματίας θα διακινδύνευε να κάνει επενδύσεις, που θα μπορούσαν να καταστραφούν από την μια μέρα στην άλλη ή ποιος θα ασχολιόταν με τεχνολογικές έρευνες αν φοβόταν τις καταστρεπτικές συνέπειες και ευθύνες αν δεν ήταν επαρκώς ασφαλισμένος;

Αυτές οι σκέψεις δίνουν χαρακτηριστικά την τεράστια έκταση και την ανυπολόγιστη σημασία της ασφάλισης. Πραγματικά η ασφάλιση είναι μια σημαντικότερη λειτουργία. Καλύπτει μια βασική ανθρώπινη ανάγκη: το αίσθημα της «ανασφάλειας» και προσφέρει ένα ανθρώπινο αγαθό τη «σιγουριά». Η εκβιομηχάνιση, οι μεγάλες πόλεις, η κινητικότητα, ο

αυτοματισμός, η πολυτέλεια ζωής, το αναγκαίο εισόδημα, τα ιδιωτικά εισοδήματα, η εμφανής παρουσία πολλών φυσικών ή τεχνικών κινδύνων, η ανασφάλεια των περιουσιακών στοιχείων, τα λάθη ή οι παραλείψεις των επαγγελματιών, τα αδικήματα, της επιστήμης και της τεχνολογίας επιβάλλουν την ασφαλιστική κάλυψη κατά των κινδύνων.

Όσο περισσότερο λοιπόν αναπτύσσεται η οικονομία και η τεχνολογία τόσο μεγαλύτερη σημασία αποκτά η Ιδιωτική Ασφάλιση με την οποία θα ασχοληθεί το παρόν κεφάλαιο.

1.4 ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Η ιστορική αναδρομή της Ιδιωτικής Ασφάλισης μπορεί να μας οδηγήσει σε ασφαλή συμπεράσματα και στην καταγραφή ιστορικών στοιχείων και πληροφοριών. Οι πηγές της Ελληνικής και Ρωμαϊκής ιστορίας, η αρχαία

ελληνική νομοθεσία και ρωμαϊκή, η οποία στηρίχθηκε σε πολύ μεγάλο βαθμό στην Ελληνική, δεν είναι αρκετά διαφωτιστικές, ώστε να βοηθήσουν στην πληρέστερη κατά το δυνατό συγκέντρωση ιστορικών στοιχείων. Και οι πιο σύγχρονες ακόμα πηγές των μεσαιωνικών χρόνων, συνθέτουν μια όχι και τόσο σαφή εικόνα για την ιστορική εξέλιξη της ασφάλισης την εποχή εκείνη.

Ο θεσμός της Ιδιωτικής Ασφάλισης, όπως τον εννοούμε σήμερα, διαμορφώθηκε πληρέστερα τον 15ο αιώνα στα ισπανικά και ιταλικά λιμάνια της εποχής και αφορούσε τη θαλάσσια ασφάλιση, η οποία όπως και άλλα είδη ασφάλισης, είχε αναπτυχθεί σε θαυμαστό επίπεδο από τους αρχαίους

Έλληνες. Το ελληνικό έθνος, αν και έχει στενή σχέση και εξάρτηση με τη θάλασσα, δεν είχε, ατυχώς, την ανεξαρτησία του μετά την άλωση της Κωνσταντινούπολης το 1453 και έτσι δεν ήταν σε θέση να πρωτοστατήσει στην παραπέρα ανάπτυξη του ασφαλιστικού θεσμού. Στη μακρά περίοδο της

υποδούλωσης της χώρας μας κατά την τουρκοκρατία ήταν πολύ δύσκολο να δημιουργηθούν οι συνθήκες ανάπτυξης της ασφάλισης. Οι Έλληνες ναυτικοί, που έκαναν μεταφορές, ασφαλιζόνταν σε εταιρίες και ασφαλιστές του εξωτερικού.

Παρ' όλα αυτά, ελληνικές ασφαλιστικές εταιρίες ιδρύθηκαν στο εξωτερικό και πριν την επανάσταση. Θα μπορούσε κανείς να πει ότι η αρχή της ελληνικής ιστορίας της Ιδιωτικής Ασφάλισης βρίσκεται στην ίδρυση, το 1789 στην

Τεργέστη της «Societa Greca d' Assicurazione», που είναι γνωστή σαν η πρώτη ελληνική ασφαλιστική εταιρία. Στη συνέχεια, μετά την απελευθέρωση του έθνους από τον τουρκικό ζυγό, ιδρύθηκαν πολλές ασφαλιστικές επιχειρήσεις και η ιδιωτική ασφάλιση σημείωσε ραγδαία εξέλιξη και ανάπτυξη. Μορφές πάντως, και είδη ασφάλισης, που είναι παρόμοιες με την σημερινή, αναπτύχθηκαν και στους αρχαίους ελληνικούς χρόνους. Δεν πρόκειται, βέβαια για ασφαλιστικές επιχειρήσεις, όπως οι σύγχρονες, αλλά για είδη κοινωνικής οργάνωσης, καταμερισμού και μετάθεσης του κινδύνου ανάμεσα σε ομάδες ανθρώπων με κοινά συμφέροντα, καθώς και για ναυτιλιακές και εμπορικές δραστηριότητες, που αποσκοπούσαν στο κέρδος, όπως ήταν το ναυτικό δάνειο και διάφορα άλλα είδη ασφάλισης. Οι αρχές, έννοιες, ιδέες και φιλοσοφία των αρχαίων Ελλήνων για την ασφάλιση, καθώς και τα είδη ασφάλισης που θεσμοθέτησαν και εφαρμόσαν στην πράξη, αποτέλεσαν τη βάση και τα πρότυπα για την παραπέρα εδραίωση και ραγδαία εξέλιξη της ασφάλισης. (Σιώκη: 2000, σ.12-13)

1.5 ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΟΠΟΙΗΣΗ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

A) Ασφάλιση Ζωής και Υγείας

Οι ασφαλιστές ζωής καταβάλλουν παροχές στους δικαιούχους, σε περίπτωση θανάτου του ασφαλισμένου. Οι παροχές αυτές καλύπτουν συνήθως τα έξοδα κηδείας και εφάπαξ ή περιοδικά καταβαλλόμενα ποσά στους δικαιούχους. Ακόμη οι ασφαλιστές ζωής πωλούν συντάξεις και προγράμματα Υγείας, που καλύπτουν νοσοκομειακά έξοδα σε περίπτωση ασθένειας ή τραυματισμού, καθώς και διάφορα προγράμματα κάλυψης εξόδων ή της απώλειας εισοδήματος από ανικανότητα από ατύχημα ή ασθένεια. Χάριν ευκολίας, οι διάφοροι κίνδυνοι κατανέμονται σε συγκεκριμένους Κλάδους Ασφάλισης. Παρατίθεται αναλυτικός πίνακας των διαφόρων κλάδων ασφαλίσεων Ζωής και Υγείας, όπως προβλέπεται στον Ελληνικό Νόμο. Η ταξινόμηση αυτή, όπως και η αντίστοιχη των Γενικών Κλάδων, αποτελεί εναρμόνιση (άρθρο 13 του Προεδρικού Διατάγματος 252/96) της Ελληνικής Νομοθεσίας προς την αντίστοιχη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (οι παραπομπές αφορούν στο Π.Δ.252/96) . Η ταξινόμηση αυτή είναι πολύ χρήσιμη ώστε οι ασφαλιστές να αναφέρονται με κοινούς όρους στην κάλυψη κινδύνων.

Ασφαλίσεις Ζωής

Ταξινόμηση κατά κλάδους

I. Κλάδος Ζωής

Περιλαμβάνει:

- α) Κυρίως τις ασφαλίσεις επιβίωσης, θανάτου. Τις μικτές (θανάτου και επιβίωσης) και την ασφάλιση ζωής με επιστροφή του ασφαλιστρού
- β) Τις ασφαλίσεις προσόδων (συντάξεις)
- γ) Τις ασφαλίσεις σωματικών βλαβών (στις οποίες περιλαμβάνεται και η ανικανότητα για επαγγελματική εργασία), θανάτου ένεκα ατυχήματος, αναπηρίας και ασθένειας,

εφόσον οι πιο πάνω ασφαλίσεις συνάπτονται συμπληρωματικά με τις ασφαλίσεις ζωής και των κλάδων Ια και Ιβ.

II. Κλάδος ασφάλισης ζωής (Ια),

προσόδων (Ιβ), γάμου και γεννήσεως (II), οι οποίοι συνδέονται με Αφορά σε εργασίες, όπου:

- οι παροχές, που περιλαμβάνονται στο ασφαλιστήριο συμβόλαιο, είναι απευθείας συνδεδεμένες με την αξία των μεριδίων (μονάδων) ενός αμοιβαίου κεφαλαίου, ελληνικού ή άλλου κράτους -μέλους της Ε.Ε. και του Ε.Ο.Χ., ή με την αξία περιουσιακών στοιχείων που περιλαμβάνονται σε ένα εσωτερικό κεφάλαιο της ασφαλιστικής επιχείρησης, συνήθως διηρημένο σε μονάδες (μερίδια).
- οι παροχές, που περιλαμβάνονται στο ασφαλιστήριο συμβόλαιο, είναι απευθείας συνδεδεμένες με ένα δείκτη χρεογράφου ή κάποια αξία αναφοράς , άλλη από αυτές που αναφέρονται στο(α) .

III. Κλάδος ασφάλισης υγείας (ατύχημα, ασθένεια)

- Εργασίες διαρκούς ασφάλισης υγείας, οι οποίες είναι διαχειριζόμενες όπως οι ασφαλίσεις ζωής (τεχνικό επιτόκιο, πίνακες νοσηρότητας (ανικανότητας), (μαθηματικά αποθέματα) και δεν υπόκεινται σε ακύρωση από τον ασφαλιστή.
- Εργασίες των κλάδων «Ατυχήματα» και «Ασθένειες», των ασφαλίσεων κατά ζημιών .

IV. Κλάδος τοντίνας

Τοντίνια είναι ένα σχέδιο (ασφαλιστήριο συμβόλαιο) , με βάση το οποίο ένας αριθμός ατόμων συνεισφέρει σε ένα λογαριασμό κεφαλαίου, το πιστωτικό υπόλοιπο του οποίου, στο τέλος μιας προκαθορισμένης από το σχέδιο περιόδου, κατανέμεται μεταξύ των επιζώντων των υπό μορφή κεφαλαίου ή μίας προσόδου.

V. Κλάδος κεφαλαιοποίησης

Αφορά σε εργασίες κεφαλαιοποίησης, οι οποίες βασίζονται σε αναλογιστικούς υπολογισμούς, και με τους οποίους αναλαμβάνονται υποχρεώσεις για ορισμένο χρονικό διάστημα και για ορισμένο ποσό, έναντι εφάπαξ ή περιοδικών, από πριν καθορισμένων καταβολών.

VI. Κλάδος διαχείρισεως ομαδικών συνταξιοδοτικών ταμείων (κεφαλαίων)

• Διαχείριση των επενδύσεων ή και των αποθεματικών ασφαλιστικών ταμείων, έργο των οποίων καταβολή παροχών υγείας ή παροχών, σε περίπτωση θανάτου, ανικανότητας, επιβίωσης, διακοπής ή μείωσης της εργασίας σε εκείνους που έχουν συμβληθεί με αυτά. Η διαχείριση των ανωτέρων κεφαλαίων από την ασφαλιστική επιχείρηση εμφανίζεται στις οικονομικές καταστάσεις.

α) στην πρώτη περίπτωση, όταν η ασφαλιστική επιχείρηση έχει συμβληθεί με άλλη επιχείρηση ή νομικό πρόσωπο για την διαχείριση των ομαδικών συνταξιοδοτικών κεφαλαίων του προσωπικού της .

β) ενώ στην δεύτερη περίπτωση, όταν η ασφαλιστική επιχείρηση εγγυάται επιτόκιο και άλλες παροχές (ασφαλισμένα ομαδικά συνταξιοδοτικά προγράμματα).

VI I . Κλάδος ομαδικών προγραμμάτων πρόνοιας

- Χωρίς επενδυτικό κίνδυνο (εγγυημένο επιτόκιο) και άλλες εγγυημένες παροχές
- Με επενδυτικό κίνδυνο και άλλες εγγυημένες παροχές.

VI I I . Κλάδος παρόμοιων εργασιών με την κοινωνική ασφάλιση.

Περιλαμβάνει εργασίες, οι οποίες συνίσταται σε παροχές, που εξαρτώνται από τη διάρκεια της ανθρώπινης ζωής και ορίζονται ή προβλέπονται από τη νομοθεσία περί κοινωνικής ασφάλισης, εφόσον οι εργασίες αυτές βασίζονται σε ιδιωτική σύμβαση, γίνονται με ευθύνη της ασφαλιστικής επιχείρησης και δεν είναι αντίθετες με άλλες διατάξεις νόμων.

Οι κλάδοι I I , V , VI , και VI I I πρακτικά δεν ασκούνται ελάχιστα στη χώρα μας.

B) Ασφαλίσεις κατά ζημιών (ή Περιουσίας και ευθύνης)

Στις «ασφαλίσεις κατά ζημιών» ο ασφαλιστής καταβάλλει αποζημίωση σε περίπτωση ζημίας σε περιουσιακά στοιχεία ή σε τρίτους, λόγω επέλευσης γεγονότος για το οποίο έχει αναλάβει ευθύνη. Η κατηγορία αυτή μπορεί να διακριθεί στους εξής ειδικότερους κλάδους σύμφωνα με την Ελληνική Νομοθεσία.

Ταξινόμηση των κινδύνων κατά κλάδους :

- Ατυχήματα

(συμπεριλαμβάνονται τα εργατικά ατυχήματα και οι επαγγελματικές ασθένειες)

Περιλαμβάνει:

- Παροχές κατ ' αποκοπή
- Περιοδικές παροχές αποζημιώσεων
- Συνδυασμούς των ανωτέρω

-Ασθένειες

Περιλαμβάνει:

- Παροχές κατ ' αποκοπή
- Περιοδικές παροχές αποζημιώσεων
- Συνδυασμούς των ανωτέρω

-Χερσαία οχήματα (εκτός σιδηροδρομικών)

Περιλαμβάνει κάθε ζημία που υφίστανται :

- Χερσαία οχήματα αυτοκινούμενα
- Χερσαία οχήματα μη αυτοκινούμενα

- Σιδηροδρομικά οχήματα

Περιλαμβάνει κάθε ζημιά που υφίστανται αυτά

-Αεροσκάφη

Περιλαμβάνει κάθε ζημιά που υφίστανται αυτά

- Πλοία (θαλάσσια, λιμναία και ποτάμια σκάφη)

Περιλαμβάνει κάθε ζημιά που υφίστανται :

- Ποτάμια σκάφη
- Λιμναία σκάφη
- Θαλάσσια σκάφη

- Μεταφερόμενα εμπορεύματα

(συμπεριλαμβάνονται τα εμπορεύματα, οι αποσκευές και κάθε άλλο αγαθό)

Περιλαμβάνει κάθε ζημιά που υφίστανται τα μεταφερόμενα εμπορεύματα ή αποσκευές ή άλλα αγαθά, ανεξάρτητα από το μεταφορικό μέσο.

-Πυρκαγιά και στοιχεία της φύσης

Περιλαμβάνει κάθε ζημιά που υφίστανται τα αγαθά, με εξαίρεση τη ζημιά των αγαθών που περιλαμβάνονται στους κλάδους Ασθενειών μέχρι και Μεταφερόμενων Εμπορευμάτων, εφόσον προξενήθηκε από:

- Πυρκαγιά
- Έκρηξη
- Θύελλα
- Άλλα στοιχεία της φύσης , εκτός από τη θύελλα
- Πυρηνική ενέργεια
- Καθίζηση εδάφους

-Λοιπές ζημιές αγαθών

Επίσης περιλαμβάνει κάθε ζημιά σε αγαθά, με εξαίρεση τις ζημιές των αγαθών που περιλαμβάνονται στους κλάδους Ασθενειών μέχρι και Μεταφερόμενων Εμπορευμάτων, εφόσον προξενήθηκαν από χαλάζι ή παγετό, καθώς και από άλλες

γεγονός, όπως κλοπή, και εφόσον η αιτία της ζημιάς δεν υπάγεται στον κλάδο Πυρκαγιάς και στοιχείων της φύσης.

-Αστική ευθύνη από χερσαία αυτοκίνητα-οχήματα

Περιλαμβάνει κάθε είδους αστική ευθύνη για ατυχήματα, που προκαλούνται από τη χρήση αυτοκινήτων, συμπεριλαμβανομένης και της ευθύνης του μεταφορέα.

-Αστική ευθύνη από αεροσκάφη

Περιλαμβάνει κάθε είδους αστική ευθύνη από τη χρήση εναέριων οχημάτων, καθώς και αυτή του μεταφορέα.

-Αστική ευθύνη από θαλάσσια, λιμναία και ποτάμια σκάφη

Περιλαμβάνει κάθε είδους αστική ευθύνη από τη χρήση σκαφών θάλασσας, λιμνών και ποταμών, καθώς και αυτής του μεταφορέα.

-Γενική αστική ευθύνη

Περιλαμβάνει όλες τις υπόλοιπες περιπτώσεις αστικής ευθύνης, που δεν εμπίπτουν στους κλάδους Αστικών Ευθυνών (χερσαίων οχημάτων, αεροσκαφών και θαλάσσιων σκαφών).

-Πιστώσεις

Στον κλάδο αυτόν, ο ασφαλιστής, έναντι ασφαλίστρου, καλύπτει τον ασφαλισμένο για ζημία, την οποία αυτός πιθανόν να υποστεί, ως αποτέλεσμα της αποτυχίας ενός ή περισσότερων χρεωστών του να αντιμετωπίσουν τις υποχρεώσεις προς αυτόν (ασφαλισμένο).

Περιλαμβάνει τα εξής:

- Γενική αφερεγγυότητα
- Εξαγωγικές πιστώσεις (αφορά στις ασφαλίσεις εξαγωγικών πιστώσεων, οι οποίες δε γίνονται για λογαριασμό ή με την υποστήριξη του Κράτους)
- Πωλήσεις με δόσεις
- Ενυπόθηκες πιστώσεις
- Αγροτικές πιστώσεις

- Εγγυήσεις

Στον κλάδο αυτόν, ο ασφαλιστής, έναντι ασφαλίστρου, εγγυάται για τον ασφαλισμένο την εκτέλεση από αυτόν των συμβατικών υποχρεώσεων του

Περιλαμβάνει τα εξής:

- Άμεσες εγγυήσεις
- Έμμεσες εγγυήσεις

-Διάφορες χρηματικές απώλειες

Περιλαμβάνει:

- Κινδύνους απώλειας επαγγελματικής απασχόλησης
- Ανεπάρκεια εισοδήματος (γενική)
- Κακοκαιρία
- Απώλεια κερδών
- Τρέχοντα γενικά έξοδα απρόβλεπτες εμπορικές δαπάνες
- Απρόβλεπτες εμπορικές δαπάνες
- Απώλειες αγοραίας αξίας
- Απώλεια μισθωμάτων ή εισοδημάτων
- Έμμεσες εμπορικές ζημιές, εκτός από αυτές που ήδη αναφέρθηκαν
- Μη εμπορικές οικονομικές απώλειες
- Λοιπές οικονομικές απώλειες

-Νομική προστασία

Περιλαμβάνει την ανάλυση των δικαστικών εξόδων και την παροχή άλλων υπηρεσιών που απορρέουν από την εν λόγω ασφαλιστική σύμβαση

-Βοήθεια

Βοήθεια σε πρόσωπα που περιέρχονται σε δυσχερή κατά την διάρκεια μετακινήσεων ή απουσίας από την κατοικία ή από τον τόπο μόνιμης διαμονής τους. (Μιλτιάδης: 2003,σ.57-62)

1.6:ΤΑ ΟΦΕΛΗ ΤΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ο θεσμός της ασφάλισης αποτελεί μια από τις μεγαλύτερες κατακτήσεις των σύγχρονων κοινωνιών. Εκτός από τις άμεσες ασφαλιστικές αποζημιώσεις, τα επιπλέον οφέλη της κοινωνίας από την ασφάλιση είναι πολλαπλά και μπορούν να ταξινομηθούν ως εξής:

- Μειωμένη ανάγκη πρόσθετων αποθεματικών
- Πηγή επενδυτικών κεφαλαίων
- Μειωμένος πιστωτικός κίνδυνος
- Πρόληψη ζημιών
- Βελτίωση κοινωνικής και επιχειρηματικής σταθερότητας

Μειωμένη ανάγκη πρόσθετων αποθεματικών

Η μεγαλύτερη κοινωνική προσφορά της ασφάλισης πηγάζει από την ικανότητά της για την μείωση του αντικειμενικού κινδύνου. Έτσι μειώνεται η φυσιολογική ανάγκη των ατόμων και των επιχειρήσεων ν' αποθεματοποιούν για να αντιμετωπίσουν διάφορα μελλοντικά ζημιογόνα ενδεχόμενα.

Επειδή ο ασφαλιστής είναι σε θέση να κάνει ακριβείς εκτιμήσεις των αναμενόμενων ζημιών, τα απαιτούμενα αποθεματικά είναι πολύ μικρότερα σε σχέση με τα συνολικά αποθεματικά που θα έπρεπε να συσσωρεύσουν τα άτομα μόνα τους. Επομένως, ο θεσμός της ασφάλισης συντελεί στη βελτίωση της κατανομής των παραγωγικών πόρων της οικονομίας.

Πηγή επενδυτικών κεφαλαίων

Η λειτουργία των ασφαλιστικών αγορών προκαλεί σημαντικές θετικές επιπτώσεις στις Κεφαλαιαγορές, στο επίπεδο των επιτοκίων και στην οικονομική ανάπτυξη. Κατ' αρχήν, οι ασφαλιστικές εταιρίες (ιδιαίτερα οι ασφαλιστικές εταιρίες Ζωής) αποτελούν έναν από τους κορυφαίους θεσμικούς επενδυτές σε όλες τις σύγχρονες κοινωνίες. Επιπλέον, η λειτουργία των ασφαλιστικών αγορών απαλλάσσει τα άτομα και τις επιχειρήσεις από την αβεβαιότητα των μελλοντικών ζημιογόνων ενδεχομένων, με αποτέλεσμα την βελτίωση της κατανομής των πόρων μεταξύ κατανάλωσης και αποταμίευσης.

Εξάλλου, η αυξημένη προσφορά κεφαλαίων, λόγω των συσσωρευμένων αποθεματικών των ασφαλιστικών εταιριών, οδηγεί στη μείωση των επιτοκίων με αποτέλεσμα την αύξηση των επενδύσεων και της οικονομικής ανάπτυξης.

Μειωμένος πιστωτικός κίνδυνος

Η ασφάλιση αποτελεί τη βάση της αποτελεσματικής λειτουργίας του πιστωτικού συστήματος. Το άτομο ή η επιχείρηση που έχουν επαρκή ασφαλιστική κάλυψη αποτελούν καλύτερο πιστωτικό κίνδυνο για το τραπεζικό σύστημα. Σήμερα, η συντριπτική πλειοψηφία των δανειοδοτήσεων δεν θα ήταν εφικτή, εάν δεν υπήρχε η παράλληλη αποτελεσματική ασφαλιστική κάλυψη των αντίστοιχων δραστηριοτήτων .

Πρόληψη ζημιών

Οι ασφαλιστικές εταιρίες δραστηριοποιούνται σε εκτεταμένα προγράμματα πρόληψης ζημιών, με στόχο τον περιορισμό είτε της συχνότητας είτε της έκτασης μιας ζημιάς. Αυτή είναι μια ζωτική ασφαλιστική λειτουργία, για τον περιορισμό των συνολικών ζημιών και την συνακόλουθη μειωτική επίδραση επί των ασφαλιστρών. Το κοινωνικό όφελος προκύπτει από τον περιορισμό τόσο των άμεσων όσο και των έμμεσων ζημιών. Μερικές από τις χαρακτηριστικότερες περιπτώσεις πρόληψης ζημιών, που στηρίζουν οι ασφαλιστές, είναι:

- Οδική ασφάλεια και μείωση θανάτων από τροχαία
- Προγράμματα πρόληψης εργατικών ατυχημάτων
- Πρόληψη εμπρησμών
- Πρόληψη κλοπών αυτοκινήτων
- Πρόληψη ελαττωματικών προϊόντων
- Προδιαγραφές ασφαλείας μηχανολογικών εξοπλισμών κ.λπ.

Βελτίωση κοινωνικής και επιχειρηματικής σταθερότητας

Η ύπαρξη και λειτουργία των ασφαλιστικών αγορών συντελεί στη μείωση της αβεβαιότητας των ατόμων και των επιχειρήσεων και επομένως συμβάλλει στην κοινωνική σταθερότητα. Τα παραδείγματα είναι άφθονα. Μία επιχείρηση δεν αναγκάζεται να πτωχεύσει μετά από μία εκτεταμένη πυρκαγιά στις εγκαταστάσεις της. Μία οικογένεια δεν χρειάζεται να διαλυθεί ή να υποφέρει οικονομικά λόγω του πρόωρου θανάτου του αρχηγού της .

Μία πόλη που καταστράφηκε από εκτεταμένες πυρκαγιές ή σεισμούς μπορεί να ξανακτιστεί με τις παροχές των ασφαλιστικών καλύψεων.

Η ζωή σε μια σύγχρονη κοινωνία θα ήταν μια αλυσίδα από καθημερινές τραγωδίες εάν δεν υπήρχε η υποχρεωτική ασφάλιση για την αστική ευθύνη από την κυκλοφορία των αυτοκινήτων, η οποία εγγυάται τις αποζημιώσεις για τα θύματα των τροχαίων ατυχημάτων. (Μιλτιάδης: 2003,σ.63-65)

1.7: Η ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΓΟΡΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Οι ασφάλειες έχουν καταβάλει σημαντικό ρόλο στην κοινωνία. Αποτελούν προϋπόθεση και συγχρόνως έναν από τους συντελεστές της οικονομικής ανάπτυξης. Διευκολύνουν τις κυβερνητικές πολιτικές για ιδιωτικοποίηση των κοινωνικών ασφαλιστικών σχημάτων, καταλαμβάνοντας περίοπτη θέση στις προτεραιότητες της πολιτικής. Οι ασφαλιστές πρέπει να καταστήσουν στην κοινωνία, που σταματάει η ασφαλισιμότητα και η ιδιωτική ευθύνη και που πρέπει να αρχίσει η κοινωνική ευθύνη.

Οι κύριες οικονομικές λειτουργίες των ασφαλειών, που είναι η μεταφορά και ανάληψη του κινδύνου καθώς και η διαχείριση κεφαλαίων, θα διατηρηθούν και στο μέλλον, χωρίς να ανήκουν όμως αποκλειστικά στους ασφαλιστές. Είναι επείγουσα η ανάγκη για τους παραδοσιακούς ασφαλιστές, τόσο στις ώριμες όσο και στις λιγότερο αναπτυγμένες αγορές να επαναπροσδιορίσουν τη θέση τους και τη στρατηγική τους .

Όσο και ο αυξανόμενος ανταγωνισμός και η υπερπροσφορά θα περιορίζουν ακόμα περισσότερο τα περιθώρια κέρδους, οι ασφαλιστές θα πρέπει να επικεντρωθούν στην αποτελεσματικότητα και στη δημιουργία πλεον εκτημάτων κλίμακας ή να ψάξουν για αποτελεσματικότητα και στη δημιουργία πλεον εκτημάτων κλίμακας ή να ψάξουν για νέους τρόπους για να προσθέσουν αξία σ' αυτά που ήδη προσφέρουν στους πελάτες τους .

Ωστόσο, το ασφαλιστικό σύστημα είναι μέρος ενός ευρύτερου οικονομικού και κοινωνικού συστήματος, το οποίο πάσχει σε πολλές συνιστώσες του οι οποίες θα αναφερθούν στις επόμενες ενότητες.

1.8 Η ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

Και ενώ η δημόσια ασφάλιση και τα ασφαλιστικά ταμεία αντιμετωπίζουν , όπως προαναφέρθηκε μεγάλα προβλήματα, και με δεδομένη την γενικευμένη αγωνία των Ελλήνων για το συνταξιοδοτικό τους μέλλον, θα περίμενε κανείς ένα μεγάλο μέρος των ασφαλισμένων να στραφεί στην ιδιωτική ασφάλιση, αυτό παραδόξως δεν συμβαίνει. Η διείσδυση των ιδιωτικών συνταξιοδοτικών προγραμμάτων που προσφέρουν οι ασφαλιστικές εταιρίες παραμένει περιορισμένη στην Ελλάδα, σε αντίθεση με τα ισχύοντα στις άλλες χώρες της Δυτικής Ευρώπης. Σύμφωνα με έρευνα της Ένωσης Ασφαλιστικών Εταιρειών Ελλάδος (ΕΑΕΕ) για το 2007, μόλις ο ένας στους τέσσερις Έλληνες (το 26%) διαθέτει έστω ένα ασφαλιστικό πρόγραμμα (συνταξιοδοτικό, ασφάλεια υγείας , ασφάλεια ζωής ή ανικανότητας) . Επίσης, στην Ελλάδα το ύψος των ασφαλίσεων ως ποσοστού του ΑΕΠ είναι μόλις 2,05%, το χαμηλότερο από κάθε άλλη χώρα της Ε.Ε., τα δεκατά κεφαλήν ασφαλίσεια δεν ξεπερνούν τα 389,52€.

Τα ιδιωτικά προγράμματα που υπόσχονται να συμπληρώσουν τις συντάξιμες αποδοχές ή καλύπτουν ιατρικά έξοδα και νοσηλεία, που θεωρούνται “πολυτέλεια” τα δημόσια ταμεία, είναι ιδιαίτερα περιορισμένα και δεν ξεπερνούν το 16,6%.

Οι Έλληνες όμως είναι ιδιαίτερα επιφυλακτικοί και αποφεύγουν τα ιδιωτικά προγράμματα. Σε ότι αφορά ειδικά τα συνταξιοδοτικά προγράμματα, από την ίδια έρευνα της ΕΑΕΕ προκύπτουν δυο βασικοί λόγοι, τους οποίους επικαλούνται όσοι Έλληνες (το 83% του συνόλου) δεν έχουν ενδώσει στον πειρασμό της ιδιωτικής σύνταξης: Το υψηλό κόστος των συνταξιοδοτικών προγραμμάτων (41%) και την άποψη ότι η ιδιωτική ασφάλιση είναι “ ένα περιττό έξοδο” (37%) .

Δεν λείπουν όμως και άλλα προβλήματα, όπως η έλλειψη ενημέρωσης (την επικαλείται το 15% των ερωτηθέντων που δεν κατέχει ασφαλιστικό πρόγραμμα), η άποψη ότι πρόκειται για “χαμένα χρήματα” (άλλο ένα 15%) και – το πιο σημαντικό για τις επιχειρήσεις του κλάδου – η έλλειψη εμπιστοσύνης προς τις ιδιωτικές εταιρείες. Κι όλα αυτά παρότι, σύμφωνα με

την ίδια έρευνα της ΕΑΕΕ, περισσότεροι από τους μισούς Έλληνες που δεν έχουν ιδιωτική ασφάλιση (το 56%) και το 65% των κατόχων ασφαλιστικών προγραμμάτων δηλώνουν βέβαιοι ότι οι παροχές της κοινωνικής ασφάλισης όσον αφορά τις συντάξεις θα μειωθούν στο μέλλον.

(Εισήγηση Καραχάλιου Γ. ,2009)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ ΤΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΣΤΙΣ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΚΟΙΝΩΝΙΕΣ

Ο ασφαλιστικός κλάδος συμβάλλει, όσο λίγοι, στην οικονομική, ψυχολογική και σωματική υγεία των μελών των σύγχρονων κοινωνιών. Άλλωστε, είναι αποδεδειγμένο ότι όσο πιο αναπτυγμένος είναι σε μια κοινωνία ο ασφαλιστικός θεσμός, τόσο πιο λίγα είναι τα κοινωνικά προβλήματα που εμφανίζονται.

2.1 ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΣΥΜΒΟΛΗ

Οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις ως σύγχρονες οικονομικές μονάδες αποτελούν εξορισμού ένα σημαντικό πεδίο απασχόλησης εργαζομένων αλλά και πηγή φορολογικών εσόδων του Κράτους, υπηρετώντας συγχρόνως και ένα θεσμό με πολλαπλές θετικές παραμέτρους για την οικονομική ευμάρεια μιας κοινωνίας, όπως:

1. Αποκατάσταση ζημιών: Με την αποκατάσταση των κάθε είδους ζημιών, αποτρέπεται η σοβαρή διατάραξη των οικονομικών, επιχειρηματικών, επαγγελματικών και κοινωνικών δραστηριοτήτων και εξασφαλίζεται η σταθερότητα και η συνέχεια.
2. Ενθάρρυνση και Προαγωγή Αποταμίευσης: Τα κεφάλαια που συγκεντρώνονται από τα ασφάλιστρα, αποτελούν ουσιαστικά διαθέσιμα αποταμιευμένα κεφάλαια, τα οποία συμβάλλουν στη δημιουργία υγιούς και ισχυρής εθνικής χρηματαγοράς.
3. Χρηματοδότηση Επενδύσεων: Φυσικό επακόλουθο της δημιουργίας αποταμιευτικών κεφαλαίων, είναι η αξιόπιστη ενίσχυση παραγωγικών επενδύσεων, που συμβάλλουν στην ανάπτυξη και ισχυροποίηση της οικονομίας και την αύξηση του ΑΕΠ.
4. Ενθάρρυνση Επιχειρηματικής Πρωτοβουλίας: Είναι βέβαιο ότι κάτω από τις σημερινές συνθήκες της παγκοσμιοποίησης και του οξύτατου ανταγωνισμού οι επιχειρηματικές πρωτοβουλίες και ιδιαίτερα οι καινοτόμες και κατά συνέπεια οι πλέον ριψοκίνδυνες, θα ήταν πολύ λιγότερες, αν οι επιχειρηματίες δεν είχαν το προστατευτικό δίκτυο των ασφαλειών.
5. Ανάπτυξη Έρευνας και Τεχνολογίας: Ο ασφαλιστικός κλάδος στηρίζει οικονομικά και ενθαρρύνει επιστημονικές έρευνες, που συνδέονται με την υγεία και τις αιτίες πρόκλησης ατυχημάτων, ενώ παράλληλα κάνει εφικτή την παραγωγή προϊόντων προχωρημένης τεχνολογίας, μέσα από τη διασφάλιση του προφανούς κινδύνου.
6. Διάσωση Προσωπικών, Οικογενειακών και Εθνικών Πόρων: Σημαντικά μικρότερο θα ήταν το συνολικό Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν, αν δεν υπήρχε ο ασφαλιστικός θεσμός. Αρκεί να υπολογίσουμε πόσο μεγάλη θα ήταν η απώλεια υλικών αγαθών, χωρίς ελπίδα επαναδημιουργίας τους, από μεμονωμένες (τροχαία ατυχήματα - πυρκαγιές) ή συλλογικές καταστροφές (σεισμοί, πλημμύρες, τυφώνες, ηφαίστεια), αν δεν υπήρχε η δυνατότητα αντικατάστασής τους από τις ασφαλιστικές αποζημιώσεις.

2.2 ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΜΒΟΛΗ

Τεράστια πραγματικά είναι η συμβολή του ασφαλιστικού κλάδου στην υγεία, σταθερότητα και συνοχή της οικογένειας, ως πυρήνα του κοινωνικού ιστού, αλλά και σε τελική ανάλυση της ίδιας της κοινωνίας.

1. Ψυχική και Πνευματική Υγεία: Το σημαντικότερο ίσως από όλα τα αγαθά που προσφέρει ο ασφαλιστικός κλάδος στους πολίτες των σύγχρονων κοινωνιών, είναι το αίσθημα ασφάλειας, που μειώνει δραστικά την πίεση, την ανησυχία και το άγχος, που από τη φύση τους είναι γενεσιουργά αίτια ψυχολογικών και οργανικών ασθενειών.
2. Ποιότητα Ζωής: Η συμπλήρωση ή/και αναπλήρωση των κοινωνικών ασφαλίσεων σε προσωπικό και οικογενειακό επίπεδο στα θέματα εξασφάλισης οικογενειακού εισοδήματος (σε περιπτώσεις ανικανότητας προς εργασία), υγείας και θανάτου, καθώς και η αποκατάσταση κάθε είδους υλικών ζημιών, συμβάλλει στην ηρεμία, γαλήνη και συνοχή της οικογένειας και άρα στην ποιότητα ζωής. Παράλληλα διασφαλίζει στα παιδιά και στους νέους ανθρώπους σπουδές και "οικογενειακό κεφάλαιο" για τη δημιουργία νέων οικογενειακών πυρήνων.
3. Διατήρηση Περιουσίας και Εσόδων: Οι αποζημιώσεις, σε περιπτώσεις ατυχημάτων και μακρόχρονων ασθενειών, διασφαλίζουν -τουλάχιστον σ' ένα σημαντικό μέρος- την οικονομική αυτάρκεια του παθόντος και της οικογένειάς του και αποτρέπουν την αύξηση των κοινωνικών προβλημάτων. Παράλληλα, οι αποζημιώσεις καταστροφής της περιουσίας αποτρέπουν την περιθωριοποίηση πρώην εύπορων οικογενειών και τη δημιουργία νεόπτωχων.

Αποφθεγματική για την αξία του ασφαλιστικού θεσμού για τις κοινωνίες είναι η σχετική ρήση του **Ουίνστον Τσόρτσιλ**:

"Αν μπορούσα, θα έγραφα τη λέξη **ΑΣΦΑΛΙΣΗ** πάνω σε κάθε σπίτι και στο μέτωπο κάθε ανθρώπου" !

2.3 Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΓΟΡΑ ΣΤΟΝ ΑΝΗΦΟΡΟ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ

Αποτελεί κοινό τόπο η διαπίστωση ότι η χώρα μας βρίσκεται σε δύσκολη κατάσταση, βυθισμένη στην ύφεση και αντιμέτωπη με τη δυσμενή μεταστροφή του διεθνούς οικονομικού κλίματος που επιβάλλει πλέον στην Πολιτεία τη λύση χρονιζόντων προβλημάτων, την πραγματοποίηση διαρθρωτικών αλλαγών και την προώθηση αναπτυξιακών μέτρων ως αντίδοτο στην ύφεση. Οι συνθήκες που αλλάζουν στην ασφαλιστική αγορά και οι τάσεις που διαμορφώνονται σύμφωνα με τον [κο Γιώργο Κώτσαλο](#), Πρόεδρο της Ένωσης Ασφαλιστικών Εταιρειών Ελλάδος, στο Insurance Money Conference 2012 είναι οι ακόλουθες:

- Υπάρχει μεγάλη πίεση για απλότητα και διαφάνεια
- Ο καταναλωτής «αυτοκατευθύνεται» περισσότερο από ότι στο παρελθόν
- Ο πελάτης εμπιστεύεται σε μεγάλο βαθμό το διαδίκτυο, τα μέλη της οικογένειάς του και τα φιλικά πρόσωπα στις επιλογές που κάνει
- Χρησιμοποιεί τις υπηρεσίες του διαδικτύου. Είναι χαρακτηριστικό ότι τραπεζικός οργανισμός με 10.000 πελάτες, ανταλλάσσει για τις συναλλαγές του με τους πελάτες 30.000 e-mails και τηλέφωνα και 750.000 διαδικτυακές πράξεις
- Ο καταναλωτής αισθάνεται πάντα την ανάγκη να βρίσκεται σε επικοινωνία με τον ασφαλιστή του

Συνεπώς, οι εταιρίες είναι αντιμέτωπες με τη μείωση της αγοραστικής δύναμης που μεταφράζεται σε μείωση παραγωγής και αύξηση των εξαγορών αλλά και με ζητήματα που σχετίζονται με τη μείωση της αξίας των επενδύσεων και τις συνέπειες της συμμετοχής των ασφαλιστικών εταιριών στο «κούρεμα» των ομολόγων (PSI). Εδώ πρέπει να σημειωθεί πως πολλές εταιρίες έχουν ήδη προχωρήσει σε κεφαλαιακές ενισχύσεις για να καλύψουν τις απώλειες στις επενδύσεις, γεγονός που ερμηνεύεται ως ψήφος εμπιστοσύνης στις προοπτικές της ελληνικής ασφαλιστικής αγοράς.

Τα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα ο χώρος των ασφαλιστών και ο ρόλος που θα κληθεί να διαδραματίσει στο μέλλον σύμφωνα με την [κα Ευγενία Καφφετζή](#), Διευθύνουσα Σύμβουλο της Executive Insurance Brokers, στη συνέντευξή της, προσεγγίζει, χωρίς υπεκφυγές, τις διαφαινόμενες τάσεις συνολικά της αγοράς. Αναλύει,συγκεκριμένα, ότι η αφερεγγυότητα και η αναξιοπιστία της ασφαλιστικής αγοράς είναι ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα. Και είναι πραγματικά κρίμα, σε μια εποχή που η κρίση «γεννά» ανασφάλεια, και η ανασφάλεια «αφυπνίζει» το ενδιαφέρον για ασφάλιση, η κρίση αξιοπιστίας της ελληνικής ασφαλιστικής αγοράς να είναι τόσο μεγάλη. Οι ατέρμονες διαδικασίες ελέγχου της λειτουργίας των εταιρειών, οι χρονοβόροι έλεγχοι και η μυστικοπάθεια, έχουν συμβάλλει σημαντικά στο να παραμένει τόσο υψηλή η αναξιοπιστία των ασφαλιστικών εταιρειών, αλλά και των διαμεσολαβούντων.

Παρόλα αυτά η κρίση γεννά και ευκαιρίες. Συγκεκριμένα, οι ευκαιρίες αυτές -σύμφωνα με την [κα Αντωνάκη](#), Γενική Διευθύντρια της Ε.Α.Ε.Ε.- σχετίζονται κυρίως με την ενίσχυση του ρόλου των ασφαλιστικών εταιριών στους τομείς των Συντάξεων και της Υγείας ως αποτέλεσμα της αναπόφευκτης συρρίκνωσης του Κοινωνικού Κράτους κ

άρα της αδυναμίας του να ανταποκριθεί στις ανάγκες των πολιτών. Και συνεχίζει, οι συνεχείς περικοπές στις παροχές της Κοινωνικής Ασφάλισης στις Συντάξεις και την Υγεία -που φαίνεται πως ακόμα δεν έχουν τελειώσει- μεσο-μακροπρόθεσμα θα στρέψουν πολλούς πολίτες στην Ιδιωτική Ασφάλιση.

Είναι γεγονός ότι ζούμε μια εποχή κατά την οποία πολλά πράγματα που γνωρίζαμε και θεωρούσαμε ως δεδομένα αλλάζουν και αυτό φαίνεται και από την γενική εικόνα της οικονομίας των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Παρακάτω κάνω μια νύξη στην πορεία της οικονομίας της Ευρώπης και της ΗΠΑ και πώς μας επηρεάζει, καθώς το οικονομικό κλίμα είναι βασικό για την εξέλιξη των χωρών.

2.4 Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΖΩΝΗΣ

Η βελτίωση του παγκόσμιου οικονομικού κλίματος το δεύτερο εξάμηνο του 2012 λόγω της αναμενόμενης υποχώρησης των εντάσεων στην **Ευρωζώνη**, εκτιμάται ότι θα επιτρέψει στην παγκόσμια οικονομία να αναπτυχθεί με ταχύτερο ρυθμό σε σχέση με το πρώτο εξάμηνο. Ωστόσο, η αβεβαιότητα από τη συνεχιζόμενη κρίση χρέους θα συνεχίζει να έχει αρνητικό αντίκτυπο στην οικονομική δραστηριότητα. Στις αναπτυσσόμενες οικονομίες, η απομόχλευση του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα καθώς και το αδύναμο τραπεζικό σύστημα περιορίζει την κατανάλωση και τις επενδύσεις. Οι αναδυόμενες οικονομίες θα συνεχίσουν να επηρεάζονται αρνητικά από την μειωμένη παγκόσμια ζήτηση και τις περιορισμένες κεφαλαιακές εισροές.

Αυτό αναφέρει το δέκατο όγδοο τεύχος της τριμηνιαίας της έκδοσης «Global Economic & Market Outlook» της Eurobank Efg. Σκοπός του είναι η ανάλυση της κατάστασης και των προοπτικών της διεθνούς οικονομίας και των αγορών. Συγγραφείς της μελέτης είναι ο Σύμβουλος Οικονομικών Μελετών της Eurobank και Καθηγητής Χρηματοοικονομικής του Πανεπιστημίου Πειραιώς Δημήτρης Μαλλιάρopoulos και οι Οικονομικοί Αναλυτές Όλγα Κοσμά, Μαρία Πρανδέκα και Βασίλης Ζάρκος.

2.5 ΕΠΙΒΡΑΔΥΝΣΗ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΙΚΗΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΤΩΝ ΗΠΑ

Ο ρυθμός ανάπτυξης στις ΗΠΑ επιβραδύνθηκε κατά το πρώτο ήμισυ του 2012, ως αποτέλεσμα της μείωσης της συνεισφοράς των ιδιωτικών επενδύσεων και των αποθεμάτων στην οικονομική δραστηριότητα. Εκτιμούμε ότι ο ρυθμός ανάπτυξης της οικονομίας για το 2012 θα είναι χαμηλότερος από το δυνητικό ρυθμό (γύρω στο 2% από 1,7% το 2011), δεδομένου ότι η ασθενής αύξηση της απασχόλησης αναμένεται να επηρεάσει αρνητικά το προσωπικό εισόδημα και, κατ' επέκταση, την κατανάλωση των νοικοκυριών κατά τους επόμενους μήνες. Η περιοριστική δημοσιονομική πολιτική και η κρίση χρέους στην Ευρωζώνη αποτελούν τους δύο βασικούς παράγοντες αβεβαιότητας για τις προοπτικές της αμερικανικής οικονομίας.

2.6 Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΖΩΝΗΣ ΑΝΑΜΕΝΕΤΑΙ ΝΑ ΒΡΕΘΕΙ ΣΕ ΔΙΠΛΗ ΥΦΕΣΗ

Λόγω της ραγδαίας επιδείνωσης του οικονομικού κλίματος, η οικονομία της ευρωζώνης συρρικνώθηκε το δεύτερο τρίμηνο το 2012 και προσπάθησε να ανακάμψει σταδιακά το δεύτερο εξάμηνο του έτους.^d Το διεθνές εμπόριο αναμένεται να είναι ο κύριος μοχλός ανάπτυξης. Ωστόσο, η ανάπτυξη κατά πάσα πιθανότητα θα είναι ισχνή λόγω της δημοσιονομικής προσαρμογής στις περισσότερες χώρες της Ευρωζώνης και άνιση, με τη Γερμανία να αποτελεί την ατμομηχανή της οικονομικής δραστηριότητας. Συνολικά, προβλέπουμε η οικονομία της ευρωζώνης να βρεθεί σε διπλή ύφεση το 2012, συρρικνωμένη κατά 0,3%.^(δέκατο όγδοο τεύχος της τριμηνιαίας της έκδοσης «Global Economic & Market Outlook» της Eurobank Efg)

2.7 Η ΕΜΦΑΣΗ ΣΤΟΝ ΠΕΛΑΤΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ

Η ανάγκη να αποκτήσουν οι επιχειρήσεις και οι οργανισμοί πελατοκεντρική αντίληψη είναι πλέον πέρα από κάθε αμφισβήτηση. Όμως, οι πρόσφατες παγκόσμιες οικονομικές εξελίξεις - με τις δραματικές επιπτώσεις τους και στην ελληνική οικονομία - κατέδειξαν, με τον πιο δραματικό τρόπο, ότι είναι πιθανό μια επιχείρηση να καταλήξει στη χρεοκοπία ακόμα και εάν διαθέτει πολλούς και πολύ ικανοποιημένους πελάτες.

Σε αυτό το πλαίσιο, το [Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών](#), με χορηγό τη [SAS](#), διεξήγαγε μια ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα έρευνα, η οποία εστιάζει στην πιο ουσιώδη πλευρά της πελατοκεντρικής αντίληψης: Την ανάγκη για συγκεκριμένη και αξιόπιστη πληροφορία σχετικά με την αξία των πελατών και του αντίκτυπου διαφορετικών πελατοκεντρικών στρατηγικών στα χρηματοοικονομικά αποτελέσματα.

Η έρευνα, τα αποτελέσματα της οποίας παρουσιάστηκαν στο Πολιτιστικό Κέντρο του Πανεπιστημίου Αθηνών στις 21 Ιουνίου, περιελάμβανε ανάλυση τριμηνιαίων λειτουργικών στοιχείων σε βάθος δύο ετών, τα οποία συγκεντρώθηκαν από 300 υποκαταστήματα δύο μεγάλων ελληνικών τραπεζών. Επιπροσθέτως, περιελάμβανε στοιχεία σχετικά με την κερδοφορία ανά υποκατάστημα, παρέχοντας τη δυνατότητα στην ερευνητική ομάδα να βασίσει τα συμπεράσματά της σε πραγματικά ποσοτικά δεδομένα που καλύπτουν ένα αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα, επιτρέποντας εν τέλει την ουσιαστική ανάλυση των στοιχείων σε βάθος χρόνου.

Η έρευνα αποκάλυψε ότι μια ισορροπημένη στρατηγική μάρκετινγκ, βασισμένη σε πραγματικά και ακριβή δεδομένα, είναι απαραίτητη για όλες τις επιχειρήσεις, ανεξαρτήτως μεγέθους. Για το λόγο αυτό, τα αποτελέσματα και τα συμπεράσματά της συγκεκριμένης έρευνας μπορούν να αποτελέσουν χρήσιμο οδηγό για το σύνολο των μεγάλων επιχειρήσεων και οργανισμών τόσο στην Ελλάδα όσο και παγκοσμίως.

Στα βασικά συμπεράσματα της έρευνας περιλαμβάνονται τα ακόλουθα:

- Η απόκτηση νέων πελατών (acquisition) έχει σημαντική επίδραση στην κερδοφορία. Η ανάλυση κατέδειξε ότι τα υποκαταστήματα με υψηλά επίπεδα απόκτησης νέων πελατών, συγκρινόμενα με εκείνα με χαμηλό επίπεδο απόκτησης, ήταν 22 - 35% πιο κερδοφόρα, καθώς επίσης και ότι η επίδραση στην κερδοφορία από την απόκτηση νέων πελατών εμφανίζεται μετά από ένα τρίμηνο.
- Υπάρχει μία σημαντική συσχέτιση μεταξύ της ικανότητας του κάθε υποκαταστήματος να διατηρεί τους υπάρχοντες πελάτες του (retention) και της κερδοφορίας. Συγκεκριμένα, τα υποκαταστήματα εκείνα που έδειξαν μεγαλύτερη ικανότητα στη διατήρηση των πελατών ήταν 37 – 65% πιο κερδοφόρα, με τη διαφορά στην κερδοφορία να είναι εντονότερη στα μικρά υποκαταστήματα. Ωστόσο, η επίδραση των προωθητικών ενεργειών διατήρησης των πελατών στην κερδοφορία ήταν πιο μακροχρόνιες, καθώς τα αποτελέσματά τους γίνονται ορατά μετά από 2 τρίμηνα.
- Η διαφορά στην κερδοφορία μεταξύ των υποκαταστημάτων των οποίων οι πελάτες διέθεταν μεγαλύτερα συνολικά υπόλοιπα σε δάνεια και καταθέσεις και εκείνων που είχαν μικρότερα, κυμάνθηκε μεταξύ 7 και 28%, και το αντίκτυπο μιας επιτυχημένης καμπάνιας αύξησης του όγκου των καταθέσεων και των χορηγήσεων (up-selling) στην κερδοφορία ήταν σχεδόν άμεσο. Ωστόσο, ένα ακόμα ενδιαφέρον στοιχείο της έρευνας είναι ότι μια τέτοια καμπάνια δεν φαίνεται να αυξάνει σημαντικά την αφοσίωση των πελατών (loyalty).
- Όσον αφορά στις σταυροειδείς πωλήσεις (cross-selling), στην έρευνα φαίνεται ότι τα υποκαταστήματα με περισσότερα προϊόντα ανά πελάτη ήταν μεταξύ 20 και 51% πιο κερδοφόρα, κάτι που ήταν πιο εμφανές στα μεγαλύτερα υποκαταστήματα. Από την άλλη πλευρά, η επίδραση των σταυροειδών πωλήσεων στην κερδοφορία ήταν οι πιο μακροχρόνια από όλες, με τα αποτελέσματά τους να γίνονται ορατά μετά από 3 τρίμηνα.

Σε δεύτερο επίπεδο, μερικά από τα συμπεράσματα της έρευνας περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

- Οι οργανισμοί χρειάζονται μια σειρά από διαφορετικές τεχνικές ανάλυσης προκειμένου να σχηματίσουν μια ολοκληρωμένη εικόνα για την επιχείρηση. Μερικές από τις τεχνικές αυτές συμβάλλουν σε ποσοτικές αναλύσεις, άλλες σε εντοπισμό σχέσεων αιτίας αιτιατού, κάποιες άλλες στον καθορισμό της χρονικής υστέρησης μεταξύ δράσεων και αποτελέσματος κ.λπ.
- Παράδοξα ευρήματα – π.χ. από μία ανάλυση φάνηκε ότι, σε κάποιες περιπτώσεις, η απώλεια των πελατών συμβάλλει στην κερδοφορία, γεγονός που κατέδειξε την ανάγκη συνδυασμού των κατάλληλων εργαλείων με αναλυτικές δεξιότητες έτσι ώστε τόσο οι ερωτήσεις όσο και η ανάλυση να πραγματοποιούνται με το σωστό τρόπο. Χωρίς τα εργαλεία και τις δεξιότητες, θα ήταν εύκολο να εξαχθούν λανθασμένα συμπεράσματα τα οποία να είναι και επιζήμια για τη μακροπρόθεσμη πορεία της επιχείρησης.
- Όλες οι πελατοκεντρικές στρατηγικές που εξετάστηκαν έχουν κάποιο απτό όφελος στην κερδοφορία όταν υλοποιηθούν σωστά. Συνεπώς, τα στελέχη του μάρκετινγκ θα πρέπει να επιδιώκουν την «ισορροπία» ανάμεσα στις στρατηγικές αυτές, και όχι να επικεντρώνονται σε μία και μόνο πελατοκεντρική στρατηγική.

«Η εμπειρία και η κοινή λογική δεν αρκούν πλέον» τονίζει ο Δρ. Γιώργος Ιωάννου, Καθηγητής στο Τμήμα Διοικητικής Επιστήμης και Τεχνολογίας του Οικονομικού

Πανεπιστημίου Αθηνών. «Βαδίζουμε όλοι μας σε άγνωστα μονοπάτια και τα ανώτατα στελέχη των επιχειρήσεων θα πρέπει να συνδυάσουν τις δυνατότητες που τους προσφέρει η τεχνολογία ανάλυσης δεδομένων με τη δημιουργικότητά τους προκειμένου να είναι σε θέση να λάβουν εμπειριστατωμένες βραχυπρόθεσμες, μεσοπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες αποφάσεις».

Σχολιάζοντας τα αποτελέσματα της έρευνας, ο [κος Peter Dorrington](#), Marketing Strategy Director EMEA της SAS δηλώνει πως «όλα τα στελέχη του μάρκετινγκ γνωρίζουν πλέον ότι η απόκτηση ενός νέου πελάτη κοστίζει περισσότερο από ότι η διατήρηση ενός υπάρχοντος, αλλά το ερώτημα είναι 'πόσο περισσότερο; Επιπλέον, το κόστος αποτελεί μόνο το ένα συστατικό της κερδοφορίας, το άλλο αφορά στα έσοδα. Συνεπώς, το ερώτημα που προκύπτει σήμερα είναι: Ποια θα είναι η επίδραση κάθε διαφορετικής πελατοκεντρικής στρατηγικής στην κερδοφορία της επιχείρησής μου, και πόσο χρονικό διάστημα θα μεσολαβήσει μέχρι να δρέψει η επιχείρηση το πλήρες όφελος αυτής της στρατηγικής»;

Παρακάτω θα αναλύσουμε την παραγωγή ασφαλίσεων Ιανουαρίου-Αυγούστου 2012 σύμφωνα με έρευνα της Ένωσης Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος.

2.8 ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΩΝ ΜΕΣΑ ΣΕ ΠΕΡΙΟΔΟ ΚΡΙΣΗΣ **ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΓΟΡΑ**

Απώλειες καταγράφει η εγχώρια ασφαλιστική αγορά, η οποία εμφανίζει υποχώρηση 9,5% στη συνολική παραγωγή ασφαλιστρών στο πρώτο εξάμηνο της τρέχουσας χρήσης, εξέλιξη που αποτελεί απόρροια της ύφεσης της οικονομίας, ενώ οφείλεται, τόσο στη σημαντική πτώση που παρουσιάζει ο κλάδος ζωής, όσο και στις πιέσεις τις οποίες δέχθηκαν οι Γενικές Ασφάλειες. Αυξημένες οι ακυρώσεις ασφαλιστικών συμβολαίων. Σημαντική απώλεια εσόδων σημειώνουν οι ασφαλιστικές εταιρίες, εν μέσω κρίσης.

“Πληγή” για την ανάπτυξη της ασφαλιστικής αγοράς συνεχίζουν να αποτελούν και φέτος οι επιστροφές ασφαλιστρών λόγω ακυρώσεων, με τις εταιρίες να μετρούν απώλειες εσόδων σε μια περίοδο κατά την οποία, λόγω της κρίσης, η παραγωγή τους κινείται πτωτικά με έντονους πλέον ρυθμούς.

Η Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος για πρώτη φορά επεξεργάστηκε τα σχετικά στοιχεία και όπως προκύπτει από την ανάλυση την οποία έκανε για το πρώτο εξάμηνο του 2011, οι ακυρώσεις συμβολαίων με βάση τον Ιανουάριο (δείκτης 100) κινούνται σε υψηλό επίπεδο για τον κλάδο Ζωής, ενώ στις Γενικές Ασφάλειες ο σχετικός δείκτης παρέμεινε σταθερός τους δύο πρώτους μήνες του έτους και στη συνέχεια κατέγραψε ανοδικές τάσεις.

Πιο συγκεκριμένα, στις Ασφαλίσεις Ζωής ο δείκτης των ακυρώσεων σημείωσε την υψηλότερη τιμή του το Φεβρουάριο, οπότε βρέθηκε στο 160, το Μάρτιο περιορίστηκε στο 140 για να κλείσει τελικά του Ιουνίου λίγο πάνω από το 120.

Στις Γενικές Ασφάλειες τους πρώτους μήνες του έτους ο δείκτης ακυρώσεων κινήθηκε στη ζώνη του 80 με 90, ενώ εν συνεχεία αυξήθηκε στο 100.

Οι Ασφαλίσεις Αυτοκινήτων ήταν αυτές που ουσιαστικά επιβάρυναν τις ακυρώσεις, αφού ο σχετικός δείκτης τον Ιούνιο διαμορφώθηκε στο 110, σε αντίθεση με τις ακυρώσεις στον κλάδο Περιουσίας, των οποίων ο δείκτης στο τέλος του εξαμήνου βρέθηκε στο 60, κινούμενος στο εξάμηνο σταθερά σε επίπεδα χαμηλότερα του 80.

Στον κλάδο Ζωής τα προγράμματα Ζωής είχαν τις περισσότερες ακυρώσεις. Οι απώλειες για τις ασφαλιστικές εταιρίες εντάθηκαν το Μάιο, με το δείκτη να εκτινάσσεται σε επίπεδα υψηλότερα του 160, ακολουθώντας από τις αρχές του έτους προοδευτικά μια αυξητική τάση, ενώ τον Ιούνιο ο δείκτης έκλεισε στο 120.

Στα ίδια επίπεδα έκλεισε και ο δείκτης των προγραμμάτων Ζωής που συνδέονται με επενδύσεις, ο οποίος τους τρεις προηγούμενους μήνες διατηρήθηκε σε ανάλογα επίπεδα.

Όπως σημειώνουν στελέχη της αγοράς, στις Γενικές Ασφάλειες οι ακυρώσεις οφείλονται κυρίως στο γεγονός ότι πλέον πολλοί κάτοχοι ΙΧ αυτοκινήτων αποφασίζουν να θέσουν εκτός κυκλοφορίας τα οχήματά τους, προκειμένου να περιορίσουν τα πάγια έξοδά τους, ενώ υπάρχουν και περιπτώσεις οδηγών οι οποίοι ρισκάρουν να κινούνται ανασφάλιστοι.

Όσο για τον κλάδο Ζωής, εδώ και μήνες εντείνεται η τάση που θέλει τα νοικοκυριά να ακυρώνουν τα συμβόλαιά τους προκειμένου όχι μόνο να μειώσουν τα έξοδά τους, αλλά και να ρευστοποιήσουν τον οικογενειακό τους “κουμπαρά”, ώστε να εξασφαλίσουν χρήματα προς κάλυψη των καθημερινών τους αναγκών.

Όπως σημειώνουν κύκλοι της αγοράς, όσο η ανεργία θα αυξάνεται και όσο η κυβέρνηση θα επιμένει σε μέτρα που προβλέπουν περικοπές σε μισθούς και συντάξεις αλλά και αύξηση της φορολογίας, τόσο το φαινόμενο των ακυρώσεων θα λαμβάνει μεγαλύτερες διαστάσεις. Αρνητική βέβαια επίδραση, και μεγάλη μάλιστα, πρόκειται να έχει η κατάργηση των φοροαπαλλαγών για έξοδα τα οποία συνδέονται με την ιδιωτική ασφάλιση. Παρακάτω λοιπόν θα

Η ΕΑΕΕ συνεχίζει την έρευνα σχετικά με την παραγωγή ασφαλιστρων (συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων συμβολαίων) και την επιστροφή ασφαλιστρων λόγω ακυρώσεων ανά μήνα μεταξύ των ασφαλιστικών επιχειρήσεων-μελών της. Στο πλαίσιο αυτό, ενσωματώθηκαν στην έρευνα τα στοιχεία μηνός Αυγούστου 2012. Συνολικά ανταποκρίθηκαν 62 ασφαλιστικές επιχειρήσεις-μέλη οι οποίες συγκέντρωναν το 93,9% της παραγωγής ασφαλιστρων στις ασφαλίσεις κατά Ζημιών και το 99,3% των ασφαλίσεων Ζωής το 2011. Από τις ανωτέρω επιχειρήσεις, οι 22 δραστηριοποιήθηκαν στις ασφαλίσεις Ζωής και 51 στις ασφαλίσεις κατά Ζημιών. Σύμφωνα με τα στοιχεία αυτά (κατόπιν προσαρμογής των δεδομένων του προηγούμενου χρονικού διαστήματος με νεώτερες απαντήσεις, αλλά και των αντίστοιχων του έτους 2011 ώστε αυτά να καταστούν συγκρίσιμα), από τη σύγκριση των δηλώσεων παραγωγής ασφαλιστρων του πρώτου οκταμήνου (Ιανουαρίου-Αυγούστου) 2012 των ανωτέρω 62 επιχειρήσεων με τις αντίστοιχες του πρώτου οκταμήνου 2011 των ιδίων επιχειρήσεων, προκύπτουν τα παρακάτω:

1) Ασφαλίσεις ζωής: 1.297.603.232,04€

Μεταβολή Α' οκταμήνου 2012 έναντι Α' οκταμήνου 2011: **-0,1%**

2) Ασφαλίσεις κατά ζημιών: 1.642.783.802,08€

Μεταβολή Α' οκταμήνου 2012 έναντι Α' οκταμήνου 2011: **-11,9%**

α) Αστική ευθύνη οχημάτων: 832.809.075,78€

Μεταβολή Α' οκταμήνου 2012 έναντι Α' οκταμήνου 2011: **-13,7%**

β) Λοιποί κλάδοι ζημιών: 809.974.726,30€

Μεταβολή Α' οκταμήνου 2012 έναντι Α' οκταμήνου 2011: **-10,0%**

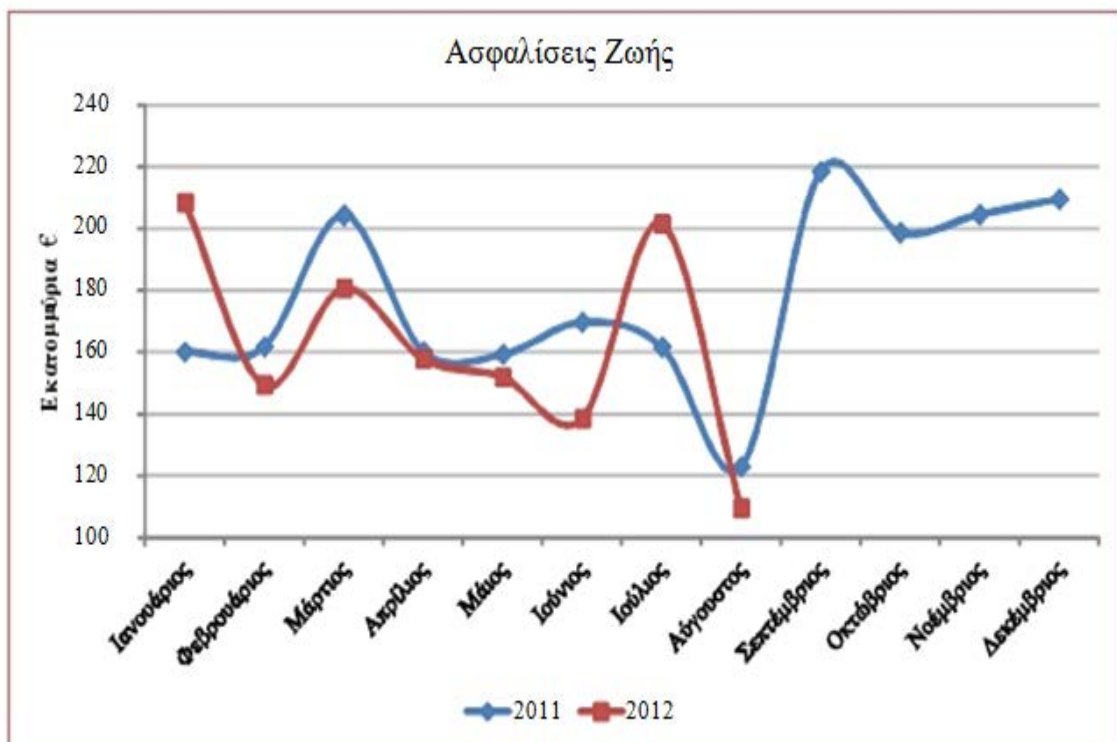
Συνολικά: 2.940.387.034,12€ δηλαδή μεταβολή του πρώτου οκτάμηνου του 2012 σε σύγκριση με το πρώτο του 2011: **-7,1%**.

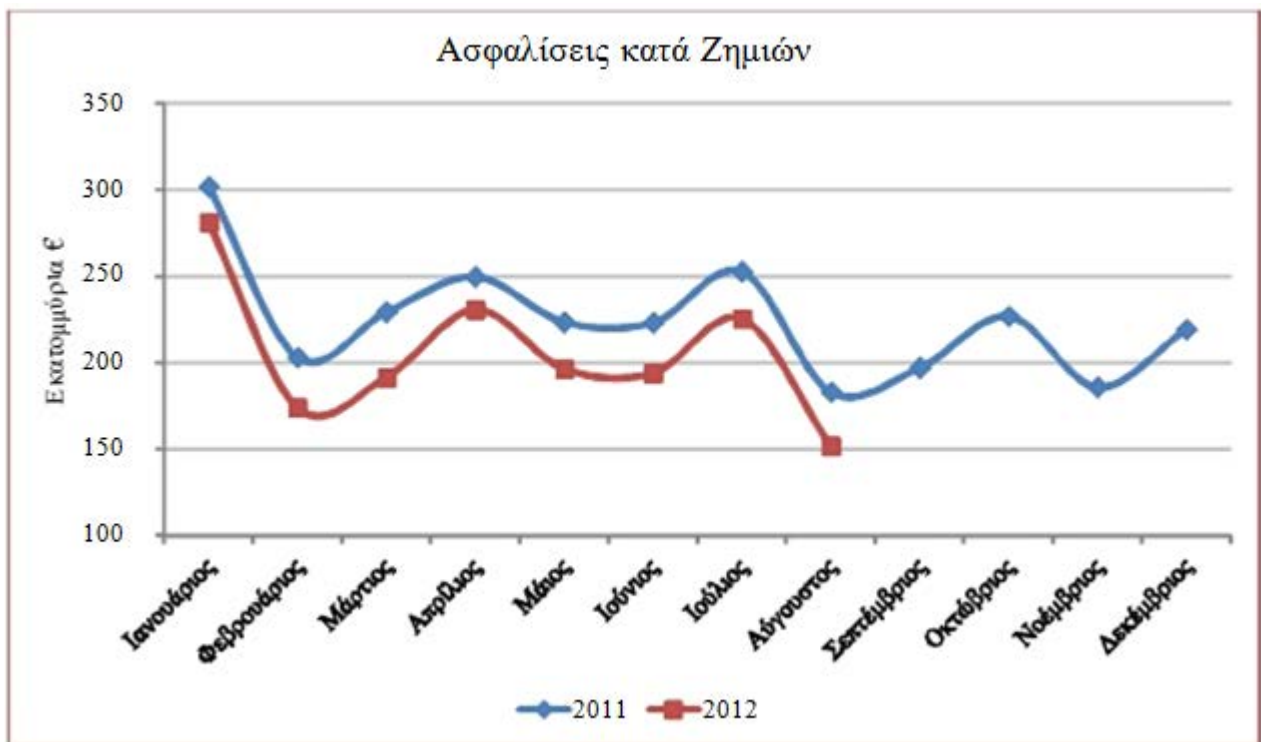
Συγκεκριμένα η εξέλιξη της μεταβολής της παραγωγής ασφαλίσεων διαμέσου των μηνών του 2012 αθροιστικά φαίνεται στον πίνακα που ακολουθεί:

Αθροιστική μεταβολή παραγωγής ασφαλίσεων 2012

	Ασφαλίσεις Ζωής	Ασφαλίσεις κατά Ζημιών	Σύνολο
Α' τρίμηνο	+2,4%	-12,0%	-6,0%
Α' εξάμηνο	-2,8%	-11,4%	-7,9%
Ιανουάριος – Ιούλιος	+1,0%	-11,3%	-6,3%
Ιανουάριος – Αύγουστος	-0,1%	-11,9%	-7,1%

Επισημαίνεται ότι τα στοιχεία της έρευνας προκύπτουν από τις δηλώσεις των ασφαλιστικών επιχειρήσεων, οι οποίες δεν έχουν ελεγχθεί από ορκωτούς ελεγκτές. Στα δύο γραφήματα που ακολουθούν παρουσιάζεται η εξέλιξη της παραγωγής ασφαλίσεων ανά μήνα, για το χρονικό διάστημα Ιανουαρίου 2011 – Αυγούστου 2012, ξεχωριστά για τις ασφαλίσεις Ζωής και τις ασφαλίσεις κατά Ζημιών.

Στους δύο πίνακες που ακολουθούν καταγράφονται αναλυτικά τα αποτελέσματα της έρευνας παραγωγής ανά κλάδο ασφάλισης για το πρώτο οκτάμηνο του 2012, καθώς και το ποσοστό μεταβολής έναντι του αντίστοιχου διαστήματος του 2011.

Α' πίνακας

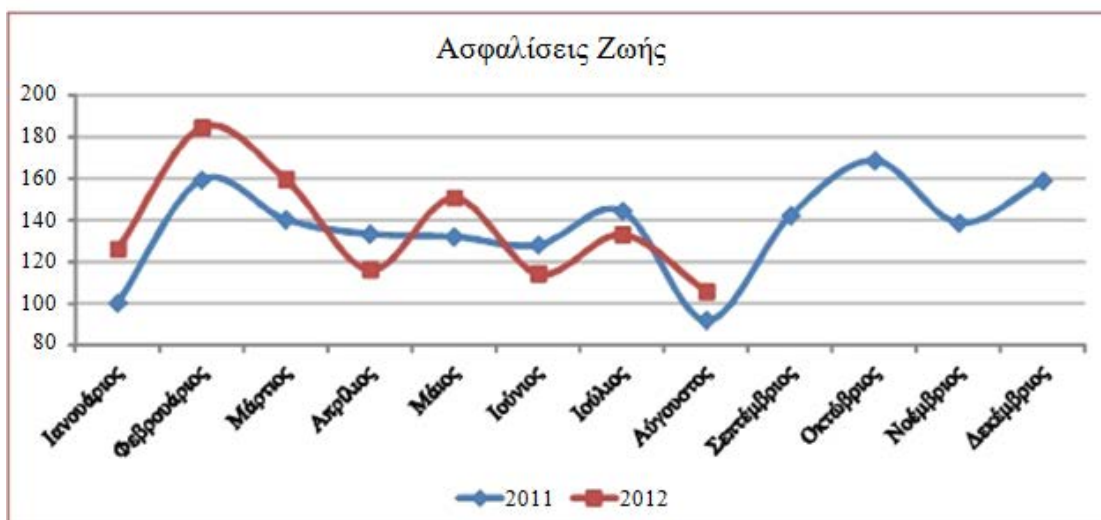
Ασφαλίσεις Ζωής (€)	Ιανουάριος – Αύγουστος 2012	Μεταβολή
I. Ζωής	760.218.322,46	-10,0%
III. Ζωής συνδεδεμένων με επενδύσεις	309.011.790,16	+65,2%
IV. Υγείας	40.639.827,69	-1,2%
VI. Κεφαλαιοποίησης	48.979,51	-8,3%
VII. Διαχείριση ομαδικών συνταξιοδοτικών κεφαλαίων	130.597.766,46	-14,2%
VIII. Ομαδικά προγράμματα πρόνοιας	57.086.545,76	-22,8%
Σύνολο	1.297.603.232,04	-0,1%

Β' πίνακας

Ασφαλίσεις κατά Ζημιών (€)	Ιανουάριος – Αύγουστος 2012	
1. Ατυχήματα	30.994.180,72	-17,7%
2. Ασθένειες	11.586.832,95	+18,4%
3. Χερσαία οχήματα	185.620.676,91	-23,0%
5. Αεροσκάφη	194.833,68	+2,0%
6. Πλοία (θαλάσσια, λιμνο)	10.747.478,61	-13,9%
7. Μεταφερόμενα εμπορε	16.606.188,06	-16,7%
8. Πυρκαϊά και στοιχεία τ	257.331.265,73	-8,3%
9. Λοιπές ζημιές αγαθών	94.317.168,05	+6,6%
10. Αστική ευθύνη χερσα	832.809.075,78	-13,7%
11. Αστική ευθύνη από α	606.776,94	-1,8%
12. Αστική ευθύνη πλοίων	5.592.839,61	-8,0%
13. Γενική αστική ευθύνη	58.545.479,14	+4,6%
14. Πιστώσεις	27.040.776,15	-11,3%
15. Εγγυήσεις	604.972,24	-47,0%
16. Διάφορες χρηματικές	23.849.119,34	+9,7%
17. Νομική προστασία	29.785.464,34	-17,8%
18. Βοήθεια	56.550.673,84	-1,1%
Σύνολο	1.642.783.802,08	-11,9%

Σχετικά με τα παραπάνω, επισημαίνεται ιδιαίτερος ότι αν αφαιρεθεί η επίδραση του κλάδου Ασφαλίσεις Ζωής συνδεδεμένες με επενδύσεις, η παραγωγή των ασφαλίσεων Ζωής συνολικά είναι μειωμένη κατά 11,1% σε σχέση με τον αντίστοιχο χρονικό διάστημα του 2011 ενώ, αντιστοίχως, η συνολική παραγωγή ασφαλιστρων (Ζωής και Ζημιών) είναι μειωμένη κατά 11,6%.

Τέλος, η έρευνα περιέλαβε και τα μεγέθη των επιστροφών ασφαλίστρων λόγω ακυρώσεων συμβολαίων. Η μηνιαία εξέλιξη των επιστροφών ασφαλίστρων λόγω ακυρώσεων συμβολαίων παρουσιάζεται δεικτοποιημένη στα δύο παρακάτω γραφήματα. Η δεικτοποίηση έχει γίνει με βάση την τιμή Ιανουαρίου 2011, η οποία ορίστηκε στην τιμή 100, καταγράφεται δε η εξέλιξή της από τον Ιανουάριο του 2011 έως τον Αύγουστο του 2012.

Όπως χαρακτηριστικά βλέπουμε μέσα στο 2012 η παραγωγή ασφαλιστρών έπεσε -7,1%, πράγμα που δείχνει την αβεβαιότητα για το μέλλον των ασφαλίσεων, όπως επίσης και για την εμπιστοσύνη που δείχνουν οι καταναλωτές μέσα σε μια περίοδο οικονομικής ανέχειας.

Παρακάτω θα δείξουμε την εξέλιξη παραγωγής ασφαλιστρών από πρωτασφαλίσεις από το έτος 2000 έως το έτος του 2011, όπως επίσης και την παραγωγή ασφαλιστρών επί του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος.

Εξέλιξη παραγωγής ασφαλιστρών από πρωτασφαλίσεις

1. Ασφαλίσεις Ζημιών

	Εγγεγραμμένα Ασφάλιστρα	Ετήσια Αύξηση
2000	1.417,8	17,03%
2001	1.537,5	8,45%
2002	1.816,6	18,15%
2003	2.075,3	14,24%
2004	2.197,4	5,88%
2005	2.314,9	5,35%
2006	2.402,7	3,79%
2007	2.602,1	8,30%
2008	2.716,4	4,39%
2009	2.938,7	8,18%
2010	3.014,3	2,57%
2011	2.818,1	-6,51%

(ΤΑ ΠΟΣΑ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΕΥΡΩ)

2. Ασφαλίσεις Ζωής

	Εγγεγραμμένα Ασφάλιστρα	Ετήσια Αύξηση
2000	1.346,6	-1,39%
2001	1.318,0	-2,12%
2002	1.342,8	1,88%
2003	1.475,4	9,88%
2004	1.772,8	20,16%
2005	1.981,3	11,76%
2006	2.327,5	17,47%
2007	2.520,1	8,27%
2008	2.496,1	-0,95%
2009	2.509,4	0,53%
2010	2.318,1	-7,62%
2011	2.169,1	-6,43%

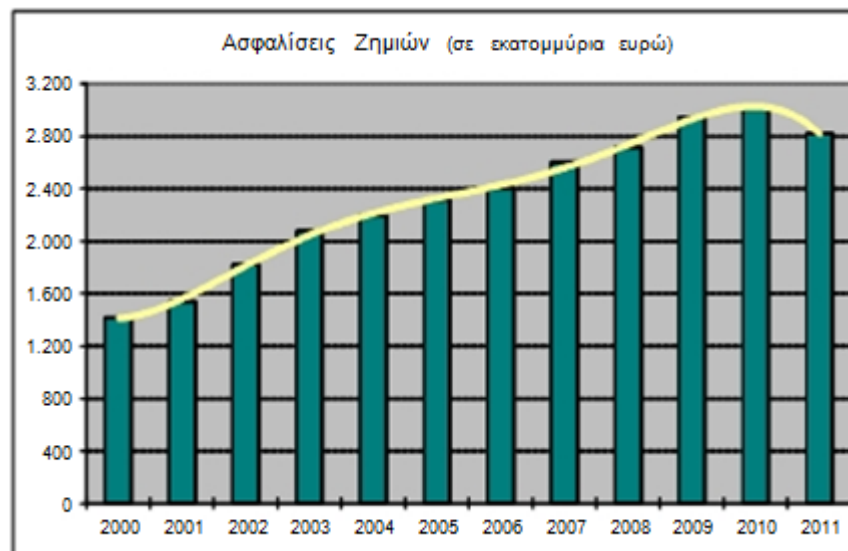
(ΤΑ ΠΟΣΑ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΕΥΡΩ)

3.Σύνολο Ασφαλίσεων

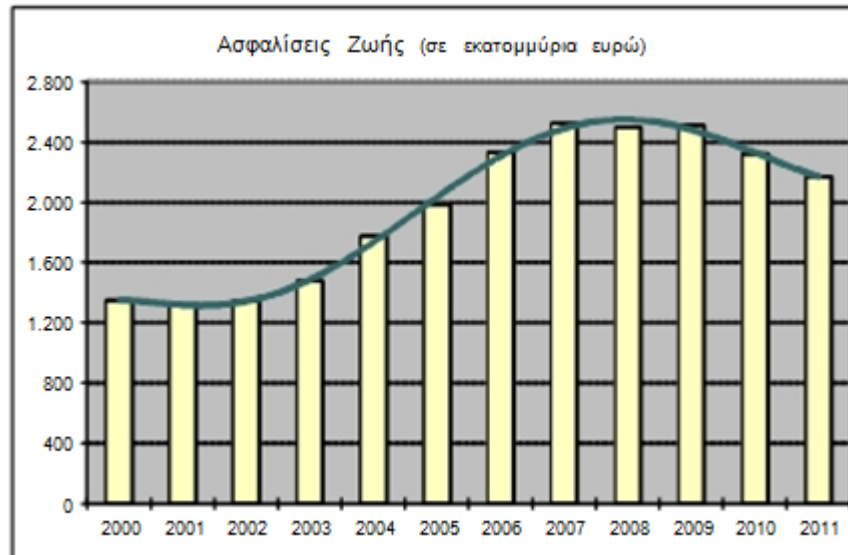
	Εγγεγραμμένα Ασφάλιστρα	Ετήσια Αύξηση
2000	2.764,4	6,79%
2001	2.855,6	3,30%
2002	3.159,3	10,64%
2003	3.550,7	12,39%
2004	3.970,2	11,81%
2005	4.296,3	8,21%
2006	4.730,2	10,10%
2007	5.122,2	8,29%
2008	5.212,5	1,76%
2009	5.448,1	4,52%
2010	5.332,3	-2,12%
2011	4.987,3	-6,47%

(ΤΑ ΠΟΣΑ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΕΥΡΩ)

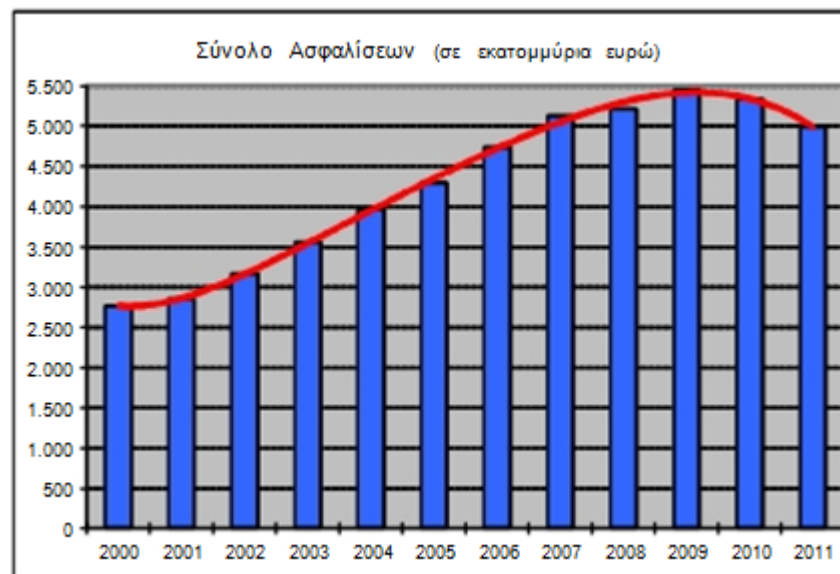
1. Ασφαλίσεις Ζημιών

2.Ασφαλίσεις Ζωής.

3.Σύνολο Ασφαλίσεων.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΓΟΡΑ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

1. Ποσοστό Ασφαλίσεων επί του Α.Ε.Π.

	Εγγεγραμμένα		Ακαθάριστο Προϊόν %					
	Ασφάλιστρα	Εγχώριο						
					2009	5.448,1	11.269.827	483,42
					2010	5.332,3	11.315.964	471,22
					2011	4.987,3	11.359.626	439,03
2000	2.764,4	136.281	2,03%					
2001	2.855,6	146.428	1,95%					
2002	3.159,4	156.615	2,02%					
2003	3.550,7	172.431	2,06%					
2004	3.970,2	185.266	2,14%					
2005	4.296,3	193.050	2,23%					
2006	4.730,2	208.622	2,27%					
2007	5.122,2	223.160	2,30%					
2008	5.212,5	233.198	2,24%					
2009	5.448,1	231.081	2,36%					
2010	5.332,3	222.151	2,40%					
2011	4.987,3	208.532	2,39%					

(ΤΑ ΠΟΣΑ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΕΥΡΩ)
(ΑΝΑΘΕΩΡΗΜΕΝΟ Α.Ε.Π. ΣΕ ΤΡΕΧΟΥΣΕΣ ΤΙΜΕΣ)

2. Ποσοστό Επενδύσεων επί του Α.Ε.Π.

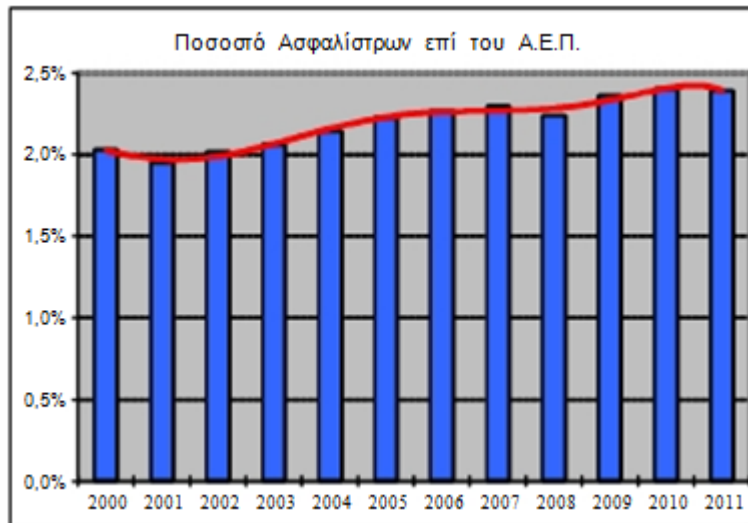
	Σύνολο		Ακαθάριστο Προϊόν %
	Επενδύσεων	Εγχώριο	
2000	5.627,0	136.281	4,13%
2001	5.695,5	146.428	3,89%
2002	5.820,1	156.615	3,72%
2003	6.928,3	172.431	4,02%
2004	7.962,7	185.266	4,30%
2005	9.267,2	193.050	4,80%
2006	10.460,3	208.622	5,01%
2007	11.843,1	223.160	5,31%
2008	11.326,4	233.198	4,86%
2009	12.539,4	231.081	5,43%
2010	11.275,9	222.151	5,08%
2011	10.432,6	208.532	5,00%

(ΤΑ ΠΟΣΑ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΕΥΡΩ)
(ΑΝΑΘΕΩΡΗΜΕΝΟ Α.Ε.Π. ΣΕ ΤΡΕΧΟΥΣΕΣ ΤΙΜΕΣ)

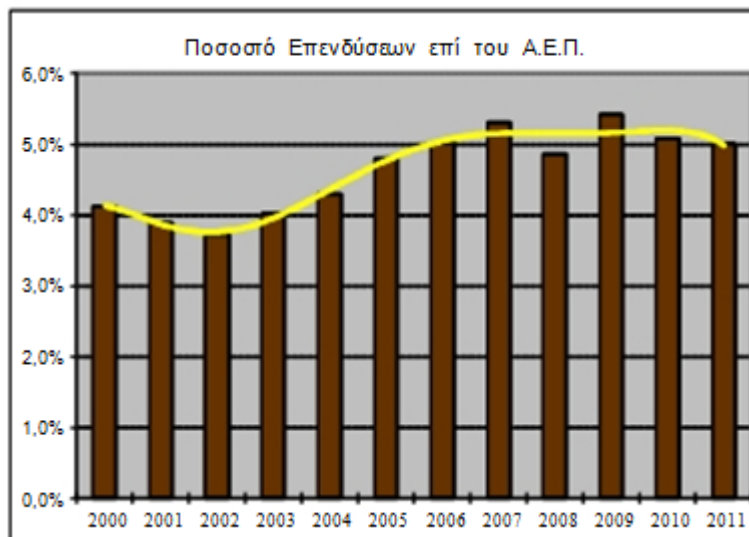
3. Συνολικά κατά Κεφαλήν Ασφάλιστρα (σε ευρώ)

	Σύνολο		Κατά Κεφαλήν Ασφάλιστρα
	Ασφαλίσεων	Πληθυσμός	
2000	2.764,4	10.917.457	253,21
2001	2.855,6	10.949.953	260,78
2002	3.159,3	10.987.559	287,54
2003	3.550,7	11.023.532	322,10
2004	3.970,2	11.061.735	358,91
2005	4.296,3	11.103.929	386,92
2006	4.730,2	11.148.533	424,29
2007	5.122,2	11.171.740	458,50
2008	5.212,5	11.221.533	464,51

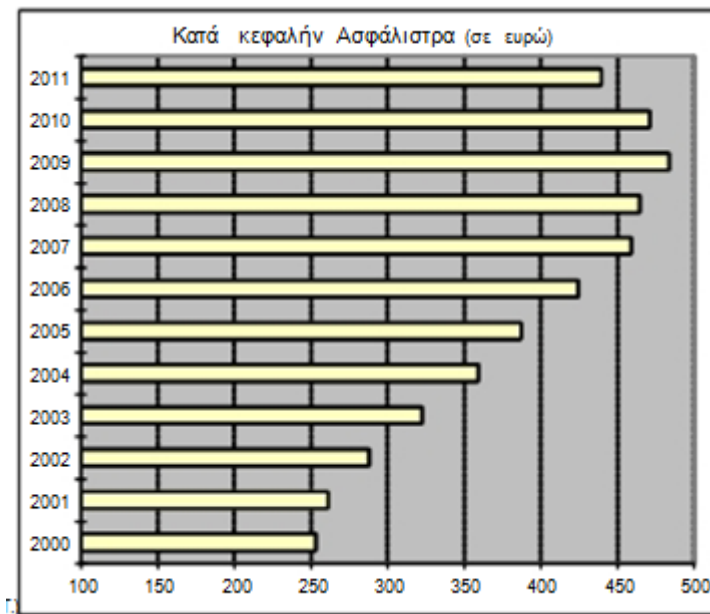
1. Ποσοστό Ασφαλίσεων επί του Α.Ε.Π.

2. Ποσοστό Επενδύσεων επί του Α.Ε.Π.

3. Συνολικά κατά Κεφαλήν Ασφάλιστρα (σε ευρώ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: Η ελληνική ασφαλιστική αγορά

3.1.1 Τα προβλήματα της ελληνικής ασφαλιστικής αγοράς

Ο κλάδος της ελληνικής ασφαλιστικής αγοράς, όπως συμπεραίνουμε από τα παραπάνω βρίσκεται μεν σε τροχιά δυναμικής ανάπτυξης τα τελευταία χρόνια ωστόσο όμως, αντιμετωπίζει και μια πληθώρα προβλημάτων τα οποία αναλύονται εκτενώς παρακάτω.

Ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα του κλάδου είναι ότι υπολείπεται σημαντικά των αντίστοιχων ευρωπαϊκών αγορών, τόσο ποσοτικά όσο και ποιοτικά. Η κυριότερη αιτία για την υστέρηση αυτή είναι η έλλειψη αξιοπιστίας που αντιμετωπίζει ο συγκεκριμένος κλάδος στην Ελλάδα και η χαμηλή ασφαλιστική συνείδηση των πολιτών.

Η αναξιπιστία του κλάδου ενισχύεται από την ασύδοτη λειτουργία ενός περιορισμένου αριθμού εταιρειών, ιδίως στον κλάδο του Αυτοκινήτου, οι οποίες επιδίδονται σε αθέμιτο ανταγωνισμό προσφέροντας ιδιαίτερα χαμηλά ασφάλιστρα στους καταναλωτές, καταλήγοντας να δημιουργούν μια αρνητική εικόνα για τον κλάδο όταν, ελλείψεως επαρκούς ρευστότητας, αδυνατούν τελικά να αποζημιώσουν

Η ελλιπής πληροφόρηση των καταναλωτών γύρω από τον κλάδο της Ιδιωτικής Ασφάλισης είναι ευθύνη τόσο της Πολιτείας όσο και των ασφαλιστικών εταιρειών και έχει οδηγήσει στην εσφαλμένη εντύπωση ότι η ασφάλιση ταυτίζεται μόνο με τον κλάδο Αυτοκινήτων. Επίσης, η μη επαρκής αναφορά στους τομείς προφύλαξης ή πρόληψης έχει σαν αποτέλεσμα, με την επέλευση των κινδύνων να επιβαρύνεται εις το ακέραιο το ίδιο το άτομο ή η οικογένεια του παθόντος ενώ σε περιπτώσεις μεγάλων καταστροφών όπως σεισμοί ή πλημμύρες καταλήγει να επιβαρύνεται ο κρατικός προϋπολογισμός για την ενίσχυση των πληγέντων.

Παράλληλα, η έλλειψη παροχής κινήτρων από την πλευρά του κράτους είναι σημαντικός παράγοντας αποτροπής των καταναλωτών από την ιδιωτική ασφάλιση. Σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπάρχει ένα αρκετά ευνοϊκό φορολογικό πλαίσιο για τις Ασφαλίσεις Ζωής, καθώς αυτές θεωρούνται ως συμπληρωματικές των κρατικών συνταξιοδοτικών συστημάτων. Το αντίστοιχο πλαίσιο της χώρας μας υπολείπεται σημαντικά των ρυθμίσεων αυτών.

Σύμφωνα με τα ελληνικά δεδομένα, το μέτρο της φορολογικής απαλλαγής, από το φορολογητέο εισόδημα, ενός ποσού από τα ετησίως καταβληθέντα ασφάλιστρα κλάδου Ζωής είναι μεμονωμένο, καθώς δεν αναγνωρίζονται οι δαπάνες ασφαλιστικής κάλυψης άλλων κινδύνων, όπως της πυρκαγιάς, ώστε να γίνει πιο συμφέρουσα για τον καταναλωτή η στροφή του προς την ιδιωτική ασφάλιση.

Επομένως, μέχρι και σήμερα δεν έχουν γίνει κινήσεις ανάδειξης της ιδιωτικής ασφάλισης, ούτε έχει δοθεί κατάλληλη έμφαση από τους αρμόδιους φορείς για τη σημασία και το όφελός της ώστε να ενισχυθεί η ασφαλιστική συνείδηση των πολιτών.

Ωστόσο, δεδομένων των σοβαρών προβλημάτων που αντιμετωπίζει η κοινωνική ασφάλιση στην Ελλάδα, τα οποία γίνονται περισσότερο δυσεπίλυτα εξαιτίας των δημογραφικών προοπτικών της χώρας, απαιτείται συστηματική προσπάθεια προσέγγισης των καταναλωτών και παροχή κινήτρων ώστε η ασφαλιστική αγορά στην ελληνική κοινωνία να αποκτήσει ακόμα μεγαλύτερο μερίδιο.

Τέλος, ένας άλλος λόγος που ενοχοποιείται για την υστέρηση της ιδιωτικής ασφάλισης είναι το χαμηλό κατά κεφαλήν εισόδημα που καταγράφεται στην Ελλάδα.

Βέβαια υπάρχουν παραδείγματα χωρών, όπως η Πορτογαλία, με επίσης χαμηλό κατά κεφαλήν εισόδημα, αλλά με πολύ μεγαλύτερη παραγωγή ασφαλίσεων. Δεν έχει γίνει δηλαδή ακόμα αντιληπτό στην Ελλάδα ότι η ιδιωτική ασφάλιση είναι πρωταρχική ανάγκη και όχι πολυτέλεια.

Εύλογα από τα παραπάνω προκύπτει το συμπέρασμα ότι ο κλάδος έχει πολλές προοπτικές αρκεί να τις εκμεταλλευτούμε σωστά και να προβούν οι αρμόδιοι φορείς σε κατάλληλες ενέργειες ενίσχυσής του, ώστε να αξιοποιηθούν κατάλληλα όλες οι δυνατότητες και να διαδραματίσει ένα ισχυρότερο ρόλο στο μέλλον.

Εκτός από την υστέρηση του κλάδου υπάρχουν και τα θεσμικά προβλήματα, τα οποία σχετίζονται με την παρουσία του θεσμού στη χώρα μας και τα οποία αφορούν σε όλους τους εμπλεκόμενους φορείς όπως την Πολιτεία, την εποπτεύουσα αρχή, τις ασφαλιστικές εταιρείες και τους καταναλωτές και τα διαρθρωτικά ή ενδογενή προβλήματα των ίδιων των ασφαλιστικών εταιρειών, που αφορούν κυρίως στην παρουσία τους και στην καθημερινή λειτουργία τους.

Ένα από τα βασικότερα θεσμικά προβλήματα του κλάδου τα τελευταία έτη είναι η καθυστέρηση της προσαρμογής του εθνικού δικαίου στις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αφορούν κυρίως στη δημιουργία της ενιαίας Ευρωπαϊκής Αγοράς Ασφαλίσεων.

Επίσης σύμφωνα με την υπάρχουσα κατάσταση, τα προβλήματα λειτουργίας μιας εταιρείας όπως η αδυναμία εκτέλεσης δικαστικών αποφάσεων, η άρνηση ή η αδικαιολόγητη καθυστέρηση πληρωμών αποζημιώσεων και οι οφειλές σε φορείς κοινωνικής ασφάλισης διογκώνονται, ακολουθούνται από ελέγχους και τέλος, σε περίπτωση μη συμμόρφωσης, επιβάλλονται τα αναλογούντα πρόστιμα ή ανακαλείται η άδεια λειτουργίας της ασφαλιστικής εταιρείας.

Σε αυτό το σημείο επομένως καλείται η εποπτεύουσα αρχή να αναλάβει τον κατάλληλο προληπτικό έλεγχο της δημιουργίας σωστών αποθεμάτων εκκρεμών ζημιών ή της επενδυτικής πολιτικής των αποθεμάτων της εταιρείας ώστε να εντοπίζονται έγκαιρα οι αιτίες που πιθανόν να οδηγήσουν σε προβλήματα. Με αυτό τον τρόπο θα ελαχιστοποιηθούν οι περιπτώσεις ανακλήσεως αδειών λειτουργίας ασφαλιστικών εταιρειών, αλλά και όταν υπάρξει περίπτωση ανάκλησης αδείας, το πρόβλημα που θα μεταβιβασθεί στις υπόλοιπες εταιρείες θα είναι ελαχιστοποιημένο. Ευνόητο είναι ότι τέτοιου είδους έλεγχοι απαιτούν απόλυτα εξειδικευμένους ελεγκτές, με υψηλή τεχνική και επιστημονική κατάρτιση, αλλά και πλήρη μηχανογραφική υποστήριξη των υπηρεσιών της εποπτεύουσας αρχής.

Από τα προβλήματα διαρθρωτικής φύσεως του κλάδου το σημαντικότερο είναι η ύπαρξη πολλών μικρού μεγέθους, από πλευράς παραγωγής ασφαλιστρών, εταιρειών, γεγονός που οδηγεί στον κατακερματισμό της αγοράς σε πολλές εταιρείες με μικρό μερίδιο σε σύγκριση με τις αντίστοιχες αγορές των χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτές οι εταιρείες στηρίζονται κατά κύριο λόγο στην παραγωγή του κλάδου Αυτοκινήτου, με αποτέλεσμα να βρίσκονται συνεχώς εκτεθειμένες στα ζημιογόνα αποτελέσματα της ασφάλισης Αυτοκινήτου.

Συνήθως, εταιρείες της κατηγορίας αυτής χαρακτηρίζονται από χαμηλά οικονομικά μεγέθη όπως Ίδια Κεφάλαια, Επενδύσεις και σύνολο Ενεργητικού.

Επιπλέον, οι συγκεκριμένες εταιρείες, λόγω του μεγέθους τους, εκτός από εκτεθειμένες σε υψηλό ασφαλιστικό κίνδυνο, είναι και ευάλωτες σε χρηματοοικονομική αστάθεια. Επιπρόσθετα, στερούνται οργανωμένων τμημάτων διαχείρισης επενδύσεων με αποτέλεσμα να αδυνατούν να εκμεταλλευτούν τα σύγχρονα χρηματοοικονομικά εργαλεία τόσο για την αντιμετώπιση των κινδύνων, όσο και για τη βελτιστοποίηση της απόδοσης των επενδύσεων. Τέλος, το κόστος λειτουργίας τους κρίνεται αρκετά υψηλό σε σχέση με το μέγεθός τους.

Εξίσου σημαντικό πρόβλημα αποτελεί η επιλογή ορισμένων νέων εταιρειών για σύντομη ανάπτυξη των δραστηριοτήτων τους και πραγματοποίηση υψηλών κερδών σε μικρή χρονική και τοπική κλίμακα. Η ύπαρξη έντονου ανταγωνισμού από ένα πλήθος εταιρειών σε μία σχετικά μικρή αγορά αποβαίνει τελικά εις βάρος τους λόγω υπερβολικής αύξησης των εξόδων όπως οι αυξημένες αποζημιώσεις, το υψηλό λειτουργικό κόστος και η αύξηση διαφήμισης για εταιρική προβολή. Αγνοούν το γεγονός ότι το όφελος των ασφαλιστικών εταιρειών προέρχεται από το μεγάλο αριθμό συμβολαίων σε ένα μακρύ χρονικό διάστημα.

Η γρήγορη και αποτελεσματική αντιμετώπιση των παραπάνω προβλημάτων θα συμβάλλει στην άρση των εμποδίων και στην πιο εύρυθμη λειτουργία του κλάδου.

Συνεχίστηκε καθ' όλη την περυσινή περίοδο η τάση πτώσης της ασφαλιστικής αγοράς, η οποία σημείωσε μείωση κατά 11,6% της συνολικής παραγωγής ασφαλιστρών σε σχέση με το 2011. Η παραγωγή ασφαλιστρών από πρωτασφαλίσεις

έφτασε τα 4,4 δισ. ευρώ, ενώ ο κλάδος της αστικής ευθύνης οχημάτων είναι ο μεγαλύτερος κλάδος ασφαλίσεων κατά ζημιών με 1,3 δισ. ευρώ.

Άλλοι σπουδαίοι κλάδοι ως προς το ύψος της παραγωγής είναι αυτός των οχημάτων με 268 εκατ. ευρώ (10,8% του συνόλου). Αντιστοίχως, οι καλύψεις πυρός και συμπληρωματικών κινδύνων περιουσίας (κλάδοι πυρκαϊάς και στοιχείων της φύσεως, λοιπών ζημιών αγαθών και διαφόρων χρηματικών απωλειών) συγκεντρώνουν παραγωγή περίπου 550 εκατ. ευρώ, η οποία αντιστοιχεί στο 22,3% του συνόλου. Σε σύγκριση με τα δεδομένα του 2011, το 2012 η παραγωγή μειώθηκε κατά 12,3%, οδηγούμενη κυρίως από τις μειώσεις των κλάδων της αστικής ευθύνης χερσαίων οχημάτων (-13,4%), χερσαίων οχημάτων (-22,7%) και σε μικρότερο βαθμό από τον κλάδο πυρκαϊάς και στοιχείων της φύσεως (-8,7%). Εκτός αυτού, μεγάλες ποσοστιαίες μειώσεις είχαν κάποιοι μικρότεροι σε μέγεθος κλάδοι, όπως αυτοί των πιστώσεων (-20,6%), ατυχημάτων (-19,3%) και νομικής προστασίας (-15,9%). Στην αντίθετη πορεία κινήθηκαν τέσσερις κλάδοι ασφάλισης, δηλαδή των λοιπών ζημιών αγαθών (+10,7%), εγγυήσεων (+8%), ασθένειας (+1,3%) και γενικής αστικής ευθύνης (+0,1%).

3.1.2 Προτάσεις για τη Διάσωση του Ασφαλιστικού Συστήματος

Η συνέχιση της μεταρρύθμισης του ελληνικού ασφαλιστικού συστήματος είναι μια διαδικασία πολύπλευρη και συνδυαστική. Οφείλει να ενταχθεί σ' ένα ολοκληρωμένο πολιτικό-οικονομικό σχέδιο για τη χώρα, να εξασφαλίζει ευρύτερες συναινέσεις και ασφαλώς την εμπιστοσύνη των κοινωνικών εταίρων.

Χωρίς αυτά, δεν θα αφορά κίνηση προς τα εμπρός αλλά θα μετατραπεί σε πυροκροτητή εντάσεων και περαιτέρω επιβάρυνσης των προβλημάτων. Οφείλει η εκάστοτε κυβέρνηση πρώτα από όλα σεβασμό στους ασφαλισμένους και σύνδεση αυτής της συζήτησης με μια ευρύτερη συζήτηση για την ανάπτυξη. Το ασφαλιστικό πρόβλημα της χώρας δεν είναι δυνατό να αντιμετωπισθεί με αποτελεσματικότητα εάν δεν συνδεθεί με πολιτικές απασχόλησης, με αλλαγές για ένα ποιοτικό άλμα στο δημόσιο σύστημα υγείας αλλά και με την εφαρμογή σχεδίου δράσης κατά της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού και σε εξασφάλιση αξιοπρεπούς σύνταξης. Όπως έχει διαμορφωθεί και οργανωθεί μέχρι τώρα στην Ελλάδα το ασφαλιστικό σύστημα πρέπει να διατηρήσει τον δημόσιο και αναδιανεμητικό του χαρακτήρα, να συνεχιστεί η στήριξη της τριμερούς χρηματοδότησής του και η ανάπτυξη των επαγγελματικών συστημάτων του δεύτερου πυλώνα.²³

3.1.3 Προτάσεις κυβέρνησης

- Η λειτουργική αναδιάρθρωση και ο διαχειριστικός εξορθολογισμός των ασφαλιστικών ταμείων.
- Η πιο αποτελεσματική αξιοποίηση της κινητής και ακίνητης περιουσίας των ασφαλιστικών ταμείων.
- Η εξυγίανση στο χώρο της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, που χρηματοδοτείται από τους ασφαλιστικούς οργανισμούς.
- Η δημιουργία ενός μόνιμου μηχανισμού αυτόματης ενίσχυσης των οικονομικά ασθενέστερων συνταξιούχων και μισθωτών-εργαζομένων.
- Η δραστική αντιμετώπιση της εισφοροδιαφυγής.
- Ο εκσυγχρονισμός στην οργάνωση και η αυστηρή αντιμετώπιση της κακοδιοίκησης, της σπατάλης και των καταχρήσεων των ασφαλιστικών ταμείων.
- Η προώθηση της μηχανοργάνωσης και η εφαρμογή της πληροφορικής στα ασφαλιστικά ταμεία.
- Η προώθηση συγκροτημένης πολιτικής για την αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος.
- Η άμεση διασύνδεση της παιδείας με την παραγωγή και τις νέες τεχνολογίες.
- Η συγκροτημένη ένταξη των οικονομικών μεταναστών στο ασφαλιστικό σύστημα σε συνδυασμό με την αυστηρή αντιμετώπιση της αδήλωτης εργασίας.
- Η αναμόρφωση του κανονισμού των Βαρέων και ανθυγιεινών ώστε να πραγματοποιηθεί ο ορθολογικός επανακαθορισμός της συγκεκριμένης λίστας.
- Η πλήρης εφαρμογή των ασφαλιστικών μεταρρυθμίσεων 1992, 2002 και 2005 και η ταχεία εναρμόνιση της ελληνικής ασφαλιστικής νομοθεσίας με την ευρωπαϊκή.²⁴

3.1.4 Προτάσεις της αντιπολίτευσης

- Ο διαχωρισμός της ασφάλισης από τον κλάδο υγείας, ο οποίος θα υπαχθεί στην ευθύνη του Υπουργείου Υγείας, ώστε τα ασφαλιστικά ταμεία να μην παράγουν υπηρεσίες υγείας.
- Η θέσπιση ενός ενιαίου ασφαλιστικού συστήματος με λιγότερες από τις διαμορφούμενες(13) κατηγορίες ασφαλισμένων στην εποπτεία του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.
- Η αποκέντρωση με υπηρεσίες σε κάθε Δήμο ή Κοινότητα, με κάρτα ασφάλισης και πλήρη μηχανοργάνωση.
- Η θέσπιση εθνικού μητρώου ασφαλισμένων και ενός ενιαίου συστήματος είσπραξης εισφορών.
- Η εναρμόνιση των νομικών καθεστώτων των ασφαλιστικών ταμείων μεταξύ τους και με την ευρωπαϊκή νομοθεσία.
- Η συμμετοχή στη διοίκηση των ασφαλισμένων και των συνταξιούχων και στην επίλυση των προβλημάτων που αναδύονται.²⁵

3.1.5 Προτεινόμενες παρεμβάσεις από την τράπεζα Ελλάδος

- Η εθελοντική αύξηση της ηλικίας συνταξιοδότησης ώστε να αυξηθεί η μέση πραγματική ηλικία αποχώρησης από την εργασία.
- Ο περιορισμός της πρόωρης συνταξιοδότησης, κυρίως στο δημόσιο τομέα, με τη χρήση κατάλληλων κινήτρων ώστε να αυξηθεί η μέση πραγματική ηλικία παραμονής στην εργασία.
- Η αύξηση της αξιοποίησης του αποθέματος απασχόλησης.
- Η προώθηση της δημιουργίας και της ανάπτυξης του κεφαλαιοποιητικού συστήματος, ανά κλάδο, έχοντας ως βασική αρχή τα ανταποδοτικά οφέλη.
- Η συγκράτηση των ιατροφαρμακευτικών δαπανών με παράλληλη εξασφάλιση του ικανοποιητικού επιπέδου των υπηρεσιών.
- Η άρση των φραγμών για την είσοδο των νέων στην αγορά εργασίας όπου

μπορεί να συμβάλει η καλύτερη ανταπόκριση των εκπαιδευτικών συστημάτων και της επαγγελματικής κατάρτισης σχετικά με τις δεξιότητες που ζητούν οι ανάγκες της αγοράς.

- Η προσέλκυση περισσότερων γυναικών με την παροχή κινήτρων που σχετίζονται με τη βελτίωση των συστημάτων φροντίδας των παιδιών και την προώθηση ίσων ευκαιριών απασχόλησης μεταξύ ανδρών και γυναικών.
- Η ενθάρρυνση της νόμιμης εργασίας των μεταναστών σε συνδυασμό με την αυστηρή αντιμετώπιση της αδήλωτης εργασίας. Σε έκθεση του ΟΗΕ το 2004 τονίζεται ότι η είσοδος και η ένταξη προσωρινών ή μόνιμων μεταναστών μπορεί να συμβάλει στη μερική αντιμετώπιση των επιπτώσεων της γήρανσης του πληθυσμού για τα ασφαλιστικά συστήματα, μέσω της αποτροπής της μείωσης του πληθυσμού σε ηλικία απασχόλησης.
- Η αποτελεσματικότερη αντιστοίχιση προσφοράς και ζήτησης εργασίας με τη βελτίωση της λειτουργίας των αρμοδίων δημόσιων και ιδιωτικών φορέων.
- Η άρση των φραγμών στην κινητικότητα των εργαζομένων.
- Η ενθάρρυνση της ίδρυσης νέων επιχειρήσεων με απλούστευση των γραφειοκρατικών διαδικασιών και του νομοθετικού πλαισίου που διέπουν την ίδρυση νέων επιχειρήσεων.
- Η κατάλληλη διαμόρφωση της νομοθεσίας ώστε να παρέχονται επαρκή περιθώρια προσαρμοστικότητας στις επιχειρήσεις και στους εργαζομένους σε περιόδους οικονομικών αλλαγών και ιδίως σε περιόδους οικονομικής ύφεσης.²¹

3.1.6 Αύξηση των πόρων και των εσόδων

Το ασφαλιστικό σύστημα (όσον αφορά τις συντάξεις, όχι τον κλάδο υγείας) στην Ελλάδα έχει μια πολύ βασική, αλλά και απλούστατη στη σύλληψή της παθογένεια: περισσότερες υποχρεώσεις από πόρους. Έτσι, όποιος θέλει να λύσει το πρόβλημα του ασφαλιστικού πρέπει να κινηθεί προς δύο κατευθύνσεις (ή, έστω, προς μια από αυτές): την αύξηση των πόρων και τη μείωση των υποχρεώσεων. Ο πιο απλός τρόπος για να γίνει αυτό είναι να αυξηθούν οι εισφορές, καθώς και να γίνουν πιο δύσκολες οι προϋποθέσεις για τη λήψη συντάξεως, και να μειωθούν οι συντάξεις. Αυτή είναι η βασική ιδέα του ασφαλιστικού νομοσχεδίου, που κινείται κυρίως στην κατεύθυνση των αλλαγών των ορίων ηλικίας σε κάποιες ιδιαίτερες ευνοϊκές περιπτώσεις, καθώς και στην παροχή κινήτρων για την παραμονή στην εργασία για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα. Παράλληλα, κινείται και στην

κατεύθυνση της μείωσης των υποχρεώσεων, διαμέσου της μείωσης των λειτουργικών εξόδων, που αναμένεται να φέρει η ενοποίηση των ταμείων σε πολύ

λιγότερα από τα σημερινά, ενοποίηση η οποία αναμένεται να εξορθολογίσει περαιτέρω το ασφαλιστικό σύστημα.

Άλλοι τρόποι αύξησης των πόρων(και των εσόδων) που προτείνονται είναι η περαιτέρω ενίσχυση των ασφαλιστικών ταμείων από το κράτος και η πάταξη της εισφοροδιαφυγής, ενώ δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στην αύξηση των εργοδοτικών εισφορών. Αυτές οι τελευταίες είναι, κατά βάση, οι προτάσεις που προβάλλονται ως λύση για το ασφαλιστικό σύστημα.

3.1.7 Περαιτέρω προτείνονται και τα εξής:

α) Προκειμένου να υπάρχει ορθολογική διαχείριση του συστήματος, ο διαχειριστής του(το κράτος) πρέπει να φροντίζει η αναλογία ασφαλισμένων και συνταξιούχων να είναι τέτοια, ώστε να μπορούν οι ασφαλισμένοι να αντέξουν το απαραίτητο οικονομικό βάρος. Αυτό, θα επιτευχθεί με τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης(η ηλικία, τα χρόνια εισφορών και με το ύψος των εισφορών σε σχέση με το ύψος των συντάξεων.

β) Για να είναι το σύστημα βιώσιμο, είναι απαραίτητο να συμμετέχει σε αυτό όσο το δυνατόν μεγαλύτερο μέρος του οικονομικώς ενεργού πληθυσμού.

Αυτό έχει ως συνέπεια την υποχρεωτική, εκ του νόμου, συμμετοχή κάθε εργαζομένου ή επαγγελματία στο σύστημα με την απειλή ποινικών κυρώσεων, μάλιστα, για την περίπτωση μη συμμετοχής ή μη καταβολής των εισφορών. Επίσης, πρέπει να επισημανθεί ότι κάθε σύστημα κάνει, συνειδητά, και προσπάθεια να υπάρχει κάποια στοιχειώδης ανταποδοτικότητα στο σύστημα, όχι υπό την έννοια της αναλογίας, αλλά ότι γενικώς εάν ένας ασφαλισμένος έχει δώσει περισσότερες εισφορές από έναν άλλο, θα προσδοκά και κάπως(όχι αναλόγως) μεγαλύτερη σύνταξη.

γ) Προκειμένου να διατηρηθεί ένα βιώσιμο ασφαλιστικό σύστημα, σε ένα περιβάλλον στο οποίο ο αριθμός των ηλικιωμένων(των κατ' ανάγκην συνταξιούχων) αυξάνεται, σε σχέση με τους νεώτερους ασφαλισμένους καταβάλλοντες εισφορές, απαιτείται να αυξηθούν οι εισφορές ή να μειωθούν οι συντάξεις σε ορισμένες κατηγορίες υψηλοσυνταξιούχων.

δ) Η αύξηση της φορολογίας των επιχειρήσεων σε τέτοιο σημείο ώστε να εξασφαλίζεται η βιωσιμότητά τους και η δυνατότητά τους να λειτουργούν

και να εξακολουθήσουν να είναι πηγή εισφορών και φόρων για το κράτος.

ε) Η δημιουργία ενός fund από τα έσοδα των αποκρατικοποιήσεων, το οποίο θα ενισχύσει τα αποθεματικά των ταμείων και μπορεί να οδηγήσει σε κάποια παραπάνω χρόνια ζωής του ασφαλιστικού συστήματος.¹²

3.1.8 Αντιμετώπιση των ελλειμμάτων

Εργαλεία που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την αντιμετώπιση των ελλειμμάτων, με πολύ διαφορετικές επιπτώσεις όμως το καθένα, είναι:

- Ενίσχυση της απασχόλησης(γυναίκες, νομιμοποίηση μεταναστών, ενεργός γήρανση, νέοι).
- Αναθεώρηση των ρυθμίσεων για πρόωρη συνταξιοδότηση ώστε να αυξηθεί η πραγματική ηλικία συνταξιοδότησης. Δράση για παράταση του εργασιακού βίου. Συσχέτιση των ορίων ηλικίας με τις δημογραφικές εξελίξεις.
- Αναπροσαρμογή του ανώτατου ποσοστού αναπλήρωσης συντάξιμων αποδοχών, για κύρια και επικουρική ασφάλιση ως κίνητρο παραμονής στην εργασία.
- Τρόπος υπολογισμού σύνταξης(με βάση ποιο μισθό του ασφαλιστικού βίου υπολογίζεται η σύνταξη).
- Ρυθμός αναπροσαρμογής συντάξεων σύμφωνα με οικονομικούς δείκτες.
- Οριστική ρύθμιση του θέματος των κοινωνικών πόρων.
- Επιδίωξη οικονομιών κλίμακας με ενοποιήσεις και συγχωνεύσεις Ταμείων, ώστε ο αριθμός τους να περιοριστεί στο ελάχιστο, δίνοντας παράλληλα διέξοδο στους επιμέρους κλάδους να προσφύγουν συμπληρωματικά στην επαγγελματική ασφάλιση (2ος Πυλώνας) με φορολογικά και άλλα κίνητρα.
- Ενίσχυση ανταποδοτικότητας της κοινωνικής ασφάλισης. Αναλογιστική συσχέτιση εισφορών με παροχές. Διαχωρισμός κοινωνικής προστασίας από την κοινωνική ασφάλιση. Διαχείριση της κοινωνικής προστασίας (ελάχιστες

συντάξεις, ΕΚΑΣ, σύνταξη ανασφάλιστου υπερήλικα ΟΓΑ) από τα υπουργεία Οικονομίας και Υγείας-Πρόνοιας.

- Υποχρεωτική ασφάλιση όλων ανεξαιρέτως των εργαζομένων στο ελληνικό έδαφος και αυστηροποίηση της νομοθεσίας για την εφαρμογή των συλλογικών συμβάσεων εργασίας και την πάταξη της εισφοροδιαφυγής. Ενίσχυση των Επιθεωρήσεων Εργασίας και των ελεγκτικών υπηρεσιών των Ταμείων για τον έλεγχο και την εφαρμογή των παραπάνω.
- Αύξηση των δημοσίων εσόδων από την πάταξη της φοροδιαφυγής ή μείωση των εξόδων από τη συρρίκνωση του δημόσιου τομέα και τον εξορθολογισμό της δημόσιας υγείας, για εξοικονόμηση πόρων που θα αποτελούν την κρατική χρηματοδότηση των ταμείων.
- Καταπολέμηση εισφοροδιαφυγής όχι μόνο μέσω επιθεωρήσεων εργασίας, αλλά συνολικά και στοχευμένα με κατάλληλη νομοθεσία.
- Ενιαίο μηχανογραφικό και λογιστικό σύστημα για όλα τα Ταμεία. Κυρώσεις στα διοικητικά συμβούλια σε περίπτωση μη παροχής στοιχείων και μη τήρησης οικονομικών καταστάσεων.
- Ενεργός διαχείριση των αποθεματικών.
- Επανεξέταση-έλεγχος συντάξεων αναπηρίας και αναθεώρηση κατηγοριών Βαρέων-ανθυγιεινών επαγγελμάτων.

Τα εργαλεία αυτά δύναται να χρησιμοποιηθούν μεμονωμένα ή σαν δέσμη μέτρων και ο βαθμός που επηρεάζουν το σύστημα εξαρτάται από το πώς θα χρησιμοποιηθεί το καθένα ή ο τρόπος που θα συνδυαστεί με κάποιο/α άλλο/α. Οι τρόποι επιλογής και εφαρμογής τους αποτελούν τη βάση ενός ειλικρινούς και συνεχούς κοινωνικού διαλόγου.²⁶

3.1.9 Γενικές Προτάσεις

Οι προκλήσεις του ασφαλιστικού είναι δυνατό ν' αντιμετωπισθούν χωρίς ν' αμφισβητηθεί το επίπεδο των συντάξεων που είναι αναγκαίο για να εξασφαλιστεί τόσο ένα ελάχιστο επίπεδο σύνταξης για όλους όσο και διατήρηση του επιπέδου διαβίωσης των συνταξιούχων. Για να επιτευχθεί αυτό πρέπει να σχεδιαστούν και να υλοποιηθούν οι κατάλληλες πολιτικές για την οικονομική ανάπτυξη της χώρας καθώς και των εφεδρειών που υπάρχουν στην ελληνική οικονομία και κοινωνία.

Η όποια προσπάθεια αντιμετώπισης των προβλημάτων του μέλλοντος, πρέπει να εντάσσεται σε μια ολοκληρωμένη στρατηγική που θα ενισχύσει αρχές και θα προωθή στόχους όπως:

- Την επάρκεια του συστήματος, δηλαδή την εξασφάλιση κατώτερων συντάξεων πάνω από τα όρια της φτώχειας. Αυτό σημαίνει επίσης την εξασφάλιση επαρκούς ποσοστού αναπλήρωσης του εισοδήματος ώστε οι συνταξιούχοι να μπορούν να έχουν επίπεδο διαβίωσης πολύ κοντά σ_ αυτό που είχαν κατά τη διάρκεια της εργασίας τους.
- Την εμπέδωση της εμπιστοσύνης ότι οι μελλοντικές υποσχέσεις για συντάξεις θα ικανοποιηθούν με βεβαιότητα. Αυτό σημαίνει ότι οι πόροι για τη χρηματοδότηση των συντάξεων πρέπει να είναι θεσμοθετημένα εξασφαλισμένοι.
- Τη διόρθωση των εσωτερικών αδυναμιών του συστήματος ώστε όμοιες περιπτώσεις ν' αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο. Αυτό σημαίνει θέσπιση ενιαίων κανόνων και εξάλειψη της πολυδιάσπασης των Ταμείων.

Συγκεκριμένα:

- Το κύριο στοιχείο που εξασφαλίζει την επάρκεια χρηματοδότησης του συστήματος είναι η ανάπτυξη. Επομένως βασικός στόχος παραμένει η διατήρηση υψηλών ρυθμών ανάπτυξης.
- Το δεύτερο αλλά εξίσου σημαντικό στοιχείο είναι η αύξηση της απασχόλησης. Η πολιτική των εκάστοτε κυβερνήσεων οδήγησε στην αύξηση του ποσοστού απασχόλησης του ενεργού πληθυσμού από το 56% το 1994 στο 60% περίπου το 2003. Η συνέχιση αυτής της πολιτικής θα μπορούσε να οδηγήσει σε αύξηση των απασχολουμένων στην οικονομία και επομένως στη βελτίωση της σχέσης εργαζομένων προς συνταξιούχους.
- Το τρίτο στοιχείο είναι η νομιμοποίηση και η ομαλή ένταξη των οικονομικών μεταναστών στην οικονομική διαδικασία.
- Ένα τέταρτο στοιχείο είναι η δυνατότητα διεύρυνσης των πόρων με τους οποίους χρηματοδοτείται η κοινωνική ασφάλιση και ειδικότερα οι συντάξεις.

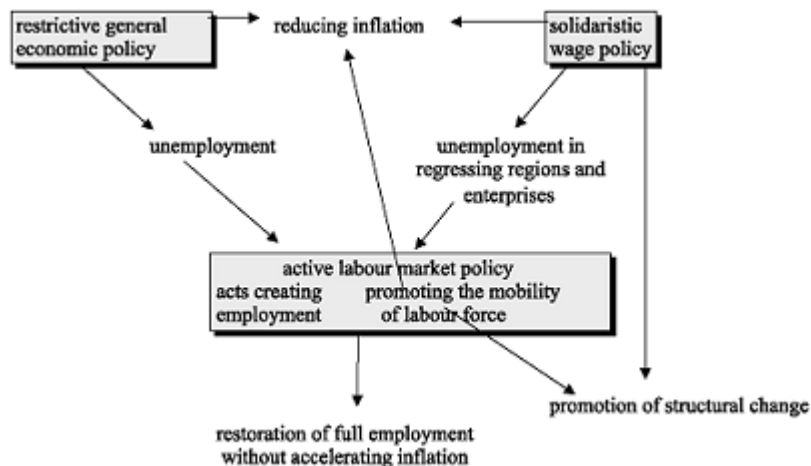
Ειδικότερα αυτοί μπορούν να εξασφαλιστούν με:

- a. Διεύρυνση της φορολογικής βάσης σε μορφές πλούτου και μεγάλων εισοδημάτων που σήμερα απαλλάσσονται από τη φορολογία ή

υποφορολογούνται.

b. Δέσμευση μέρους της δημόσιας περιουσίας και των προσόδων αυτής υπέρ της κοινωνικής ασφάλισης με στόχο την ενίσχυση του αποθεματικού κεφαλαίου. Για παράδειγμα τμήμα της περιουσίας του ΟΛΠ θα μπορούσε να δεσμευτεί υπέρ του ασφαλιστικού συστήματος, υπό την αίρεση ότι δεν μπορεί να πωληθεί. Το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, με τη σειρά του, θα απολάμβανε τις αποδόσεις που του αναλογούν.

c. Διεύρυνση της δυνατότητας εφαρμογής του λεγόμενου Meidner-Plan. Σύμφωνα με αυτό, όλες οι μεγάλες επιχειρήσεις(π.χ. πάνω από 50 εργαζόμενοι) μετοχοποιούν ετησίως ένα μικρό μέρος των κερδών τους και οι μετοχές αυτές διακρατούνται από τα ασφαλιστικά ταμεία. Με τον τρόπο αυτό τα ταμεία αποκτούν μια ιδιοκτησιακή-περιουσιακή βάση διάχυτη σε ολόκληρη την οικονομία και αφετέρου έχουν τα έσοδα από τα μερίσματα.

3.2 Η ΚΡΙΣΗ ΑΝΕΒΑΖΕΙ ΤΟΥΣ ΤΖΙΠΟΥ ΤΟΥ INTERNET

Η οικονομική κρίση ωθεί ταχύτερα τους καταναλωτές στην πραγματοποίηση αγορών μέσω Internet, για την εξεύρεση οικονομικότερων τιμών σε προϊόντα και υπηρεσίες.

Το γεγονός αυτό αποδεικνύεται από τα στοιχεία των τελευταίων ερευνών, τα οποία μιλούν για σημαντική ανάπτυξη στις Online αγορές, κατά την περίοδο της μεγαλύτερης οικονομικής κρίσης που έζησε η χώρα. Συγκεκριμένα, η έρευνα του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών (ELTRUN), η οποία ολοκληρώθηκε στο τέλος του προηγούμενου μήνα, αναφέρει 30% αύξηση στις Online αγορές το 2011 σε σχέση με το 2010, φτάνοντας τα 1,7 δισ. ευρώ. Ενάμιση εκατομμύριο Έλληνες καταναλωτές αγοράζουν κατά μέσο όρο 15 φορές το χρόνο από το Internet, δαπανώντας 1.150 ευρώ εκ των οποίων τα 2/3 κατευθύνονται σε ελληνικά sites. Ο Έλληνας χρήστης είναι πλέον εξοικειωμένος με τις online αγορές, καθώς ο αριθμός και η αξία των αγορών του συγκλίνουν με τους ευρωπαϊκούς μέσους όρους.

Αξιολογώντας την ωριμότητα της ελληνικής Online αγοράς καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι τώρα είναι η κατάλληλη στιγμή για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις να δραστηριοποιηθούν δυναμικά στο Internet, όχι μόνο για να θωρακίσουν τη θέση τους στην αγορά αλλά κυρίως για να διεκδικήσουν ένα νέο, σημαντικό μερίδιο αγοράς που προκύπτει από τη συνεχώς αυξανόμενη είσοδο των καταναλωτών στις διαδικτυακές αγορές.

Παράθυρο στο μέλλον της Ασφαλιστικής Αγοράς: Τι συμβαίνει στις Online Αγορές του Εξωτερικού;

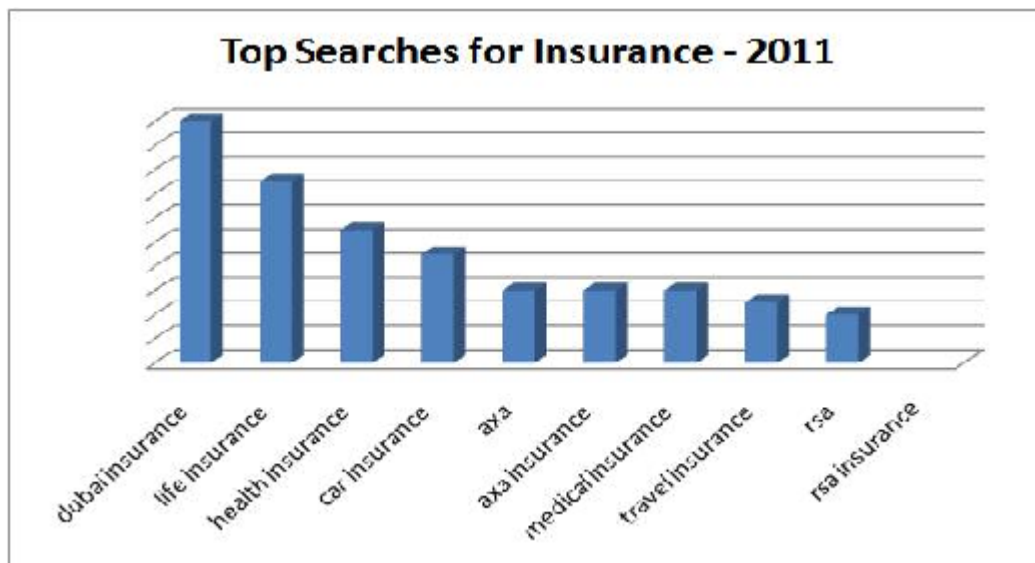
Για να αντιληφθούμε τη μελλοντική πορεία της ελληνικής ασφαλιστικής αγοράς, τις προοπτικές και τα μεγέθη της, αρκεί να κοιτάξουμε στις σημαντικότερες αγορές του εξωτερικού, εκεί όπου οι «μεγάλοι παίκτες» έχουν προ πολλού αντιληφθεί και αξιοποιήσει τις δυνατότητες του Internet.

Συγκεκριμένα, όπως εξηγούμε παρακάτω στο άρθρο, οι αναζητήσεις που πραγματοποιούν οι καταναλωτές στο Google, αποτελούν «καθρέφτη» της πραγματικής αγοράς, καθώς αποτυπώνουν στο χαρτί τη ζήτηση για ένα προϊόν/υπηρεσία ή και μία ολόκληρη αγορά γενικότερα. Αξίζει να αναφέρουμε ότι

Παγκοσμίως η Αγορά με το μεγαλύτερο ανταγωνισμό και τη μεγαλύτερη διαφημιστική δαπάνη στο Internet είναι η Ασφαλιστική!

Δεν είναι τυχαίο το γεγονός. Αντιθέτως, τα μεγάλα περιθώρια κέρδους της ασφαλιστικής αγοράς σε συνδυασμό με την τεράστια ζήτηση ασφαλιστικών προϊόντων στις Αγγλόφωνες χώρες (Ηνωμένες Πολιτείες, Αγγλία, Αυστραλία) καθιστούν τον ασφαλιστικό κλάδο ως τον μεγαλύτερο spender στην online διαφήμιση. Συγκεκριμένα, η ζήτηση για ασφαλιστικές υπηρεσίες στις μηχανές αναζήτησης στην Αγγλική γλώσσα ξεπερνά τις 100 εκατομμύρια αναζητήσεις το μήνα, ενώ το κόστος που καλείται να πληρώσει μια διαφημιζόμενη ασφαλιστική εταιρεία στην Google, για κάθε κλικ ενδιαφερόμενου ξεπερνά τα 25 ευρώ!

Ο αριθμός των αναζητήσεων δείχνει το τεράστιο μέγεθος της ασφαλιστικής αγοράς στο εξωτερικό ενώ το κόστος διαφήμισης ανά κλικ δείχνει τον έντονο ανταγωνισμό και τα μεγάλα περιθώρια κέρδους. Αξίζει να αναλογιστούμε ότι για να προσεγγίσει 1.000 εν δυνάμει πελάτες μια ασφαλιστική εταιρεία στο εξωτερικό, καλείται να πληρώσει 25.000 ευρώ! Όταν στην Online ελληνική αγορά θα πλήρωνε 100 ευρώ (με μέσο κόστος ανά κλικ τα 0,10€). Βέβαια, οι μηνιαίες αναζητήσεις στο ελληνικό Google μέχρι σήμερα διαμορφώνονται περίπου στις 200.000, νούμερο σαφώς μικρότερο από αυτό του εξωτερικού, δεν είναι όμως άσχημο για το μέγεθος της Ελλάδας, ειδικά εάν λάβουμε υπόψη μας την έλλειψη «ασφαλιστικής νοοτροπίας» από την ελληνική κοινωνία. Συνεπώς, αναμένουμε ραγδαία αύξηση στο νούμερο αυτό κατά τα επόμενα χρόνια.

3.3 ΟΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΤΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΣΕ ΠΕΡΙΟΔΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ

Η αναπτυξιακή πορεία του κλάδου της Ιδιωτικής Ασφάλισης που ξεκίνησε με πολύ έντονους ρυθμούς στα μέσα της δεκαετίας του 1980 ιδίως στις Ασφαλίσεις Ζωής, συνεχίζεται μέχρι και σήμερα με αποτέλεσμα να είναι ένας από τους δυναμικούς κλάδους του τομέα των υπηρεσιών στη χώρα μας.

Παρά τη σημαντική του ιστορία όμως, ο χώρος των ασφαλίσεων της ελληνικής αγοράς παρουσιάζει υστέρηση ενώ υπάρχουν μεγάλα περιθώρια ανάπτυξης τόσο για τον κλάδο των Γενικών Ασφαλίσεων, όσο και για τον κλάδο των Ασφαλίσεων Ζωής.

Η προσπάθεια σύγκλισης της ελληνικής οικονομίας με τις οικονομίες των άλλων χωρών-μελών είναι βέβαιο ότι θα έχει σαν αποτέλεσμα την άνοδο της ζήτησης για ασφαλιστικές υπηρεσίες μελλοντικά, δεδομένου ότι η ζήτηση των ασφαλιστικών υπηρεσιών στην Ελλάδα βρίσκεται στο χαμηλότερο επίπεδο μεταξύ των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τα σχετικά περιθώρια είναι σημαντικά, αρκεί να εκμεταλλευτούμε κατάλληλα τις ευκαιρίες.

Ειδικότερα, μεγάλα περιθώρια ανάπτυξης υπάρχουν στην ασφάλιση της οικονομικής δραστηριότητας τόσο των ατομικών περιουσιακών στοιχείων όσο και των επιχειρήσεων. Ταυτόχρονα υστερεί ο κλάδος της Γενικής Αστικής Ευθύνης ο οποίος, δεδομένων των έντονων τάσεων που επικρατούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση σχετικά με την προστασία των εργαζομένων και των καταναλωτών, αναμένεται να συμβάλλει σημαντικά στην εξέλιξη της αγοράς στα επόμενα χρόνια.

Στην άνοδο της ζήτησης ασφαλιστικών υπηρεσιών θα συμβάλλει σημαντικά το ενδεχόμενο - και αναμένεται η στάση της Πολιτείας επ' αυτού - τα επόμενα χρόνια να αυξηθούν τα είδη υποχρεωτικής ασφάλισης όπως η ασφάλιση σεισμού και η ασφάλιση επαγγελματικής αστικής ευθύνης. Ακόμη, προβλέπεται ανάπτυξη στο χώρο των Ασφαλίσεων Ζωής σαν αποτέλεσμα των αλλαγών που αναμένονται στον χώρο των κοινωνικών ασφαλίσεων, οι οποίες θα έχουν σαν συνέπεια την αναζήτηση εναλλακτικών λύσεων, όπως αναφέρθηκε σε προηγούμενη παράγραφο καθώς και η μεγάλη ανάπτυξη των τραπεζών (δάνεια- bancassurance).

3.4 ΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η παραπάνω ανάλυση αναδεικνύει το γεγονός ότι στο εξωτερικό, ο ασφαλιστικός κλάδος είναι «ηγέτης» στην Online διαφήμιση. Έχει τη μεγαλύτερη διαφημιστική δαπάνη και προφανώς «καρπώνεται» και τις αντίστοιχες ευκαιρίες. Δεν μπορούμε να πούμε το ίδιο όμως και για την Online ελληνική αγορά. Ο ασφαλιστικός κλάδος στην Ελλάδα δεν έχει αντίστοιχη θέση στις Online αγορές, τόσο από την άποψη της διαφημιστικής δαπάνης όσο και της ζήτησης. Κάτι που πρόκειται να αλλάξει στα επόμενα χρόνια, όταν οι ασφαλιστικές εταιρείες αντιληφθούν τη δυναμική του μέσου. Η ευκαιρία εδώ έγκειται σε όσες εταιρείες τοποθετηθούν εγκαίρως στο μέσο, εκμεταλλευόμενες τα ακόμη χαμηλά κόστη διαφήμισης και τον μικρό ανταγωνισμό.

Internet: Μια νέα αγορά με διαφορετικούς κανόνες. Τι πρέπει να γνωρίζετε για τα σημαντικότερα κανάλια προώθησης;

Προτού όμως εισέλθει μια εταιρεία στο Internet θα πρέπει να καταλάβει τις ουσιαστικές διαφορές που παρουσιάζει το μέσο σε σχέση με τα παραδοσιακά μέσα διαφήμισης που ήδη χρησιμοποιεί.

- Τι αλλάζει για παράδειγμα όταν κάποιος χρήστης αναζητά «ασφάλεια αυτοκινήτου» στο Google;
- Τι συμβαίνει όταν ο χρήστης βλέπει τη διαφήμισή μας (ή και την εταιρική μας σελίδα) στο Facebook;
- Τι γίνεται όταν προβάλουμε το διαφημιστικό banner μας στο ειδησεογραφικό website στο οποίο ο χρήστης διαβάζει τις ειδήσεις;

Πείθουμε τον Πελάτη δαπανώντας σημαντική Ενέργεια και Χρήμα και εν τέλει μπορεί να καταλήξει στον Ανταγωνισμό μέσω των μηχανών αναζήτησης, επειδή δεν φροντίσαμε να έχουμε Δυναμική Παρουσία.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Ρομπόλης, Σ., Ρωμανιάς, Γ. & Μαργιός, Β. Αναλογιστική Μελέτη του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης στην Ελλάδα, Δέσμη Προτάσεων, Εκδ. ΙΝΕ ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, Αθήνα 2001
2. Αναλυτής, Ν. Πόρισμα της επιτροπής Σοφών για την αναμόρφωση του συστήματος κοινωνικών ασφαλίσεων, (2006)
3. Μηνακάκης, Β. Κοινωνική ασφάλιση, Εκδ. ΚΨΜ, 2008
4. Λαμπριτζή, Ε., Ροδοπούλου, Μ. & Κυριακούλιας, Π. (2005). Νομικό πλαίσιο των εργασιακών σχέσεων και του ασφαλιστικού-συνταξιοδοτικού συστήματος στην Ελλάδα.
5. Δούκας, Γ. (2008). Σχέδιο νόμου. Διοικητική και οργανωτική μεταρρύθμιση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.
6. Αναγνώστου-Δεδούλη, Α. Η προσαρμογή του ελληνικού ασφαλιστικού συστήματος στις δημογραφικές και κοινωνικές αλλαγές (2008)
7. Δραγασάκης, Γ. Η αφαίμαξη των ταμείων: το ιστορικό μιας διαχρονικής και καθόλου αθώας απάτης, Ενθέματα της Αυγής
8. Πέτρουλας, Π., Ρομπόλης, Σ., Ξυδέας, Ε. & Χλέτσος, Μ., Η κοινωνική ασφάλιση στην Ελλάδα: Η περίπτωση του ΙΚΑ, Εκδ. ΙΝΕ ΓΣΕΕ, Αθήνα, 1994
9. Ρομπόλης, Σ. (2007). Κοινωνική ασφάλιση. Η διαρκής κρίση και οι προοπτικές.
10. Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδος, Η κοινωνική ασφάλιση στην Ελλάδα, εκδ. ΓΣΕΕ, Αθήνα, 2002
11. Ρουπανιώτης, Χ., Η κρίση της κοινωνικής ασφάλισης, Εκδ. Σύγχρονη Εποχή, 1990
12. Κουτρομάνης, Γ. (2008) Τα προβλήματα και οι αιτίες του ασφαλιστικού. Οι εναλλακτικές προτάσεις για τις λύσεις
13. Στεργίου, Α., Αυτοαπασχολούμενος και μισθωτός στην κοινωνική ασφάλιση, Για μια τυπολογική προσέγγιση της εξαρτημένης εργασίας στο εργατικό δίκαιο και την κοινωνική ασφάλιση, εκδ. Σάκκουλα, Αθήνα, 2005

